

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ใน
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กัญตพร มัจฉา

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE SUCCESS IN IMPLEMENTING THE PREVENTION AND SUPPRESSION POLICY
AGAINST COUNTERFEIT AND PIRATED PRODUCTS IN HUA HIN DISTRICT,
PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE.

Kantaporn Matcha

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ใน
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กัญตพร มัจฉา

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE SUCCESS IN IMPLEMENTING THE PREVENTION AND SUPPRESSION POLICY
AGAINST COUNTERFEIT AND PIRATED PRODUCTS IN HUA HIN DISTRICT,
PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE.

Kantaporn Matcha

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic year 2019

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการศึกษาอิสระ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิด
ลิขสิทธิ์ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย นางสาวกัญติพร มัจฉา
วิชาเอก นวัตกรรมการบริหารและการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ฤทธิชาติ อินโสม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(รพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์)

..... กรรมการ
(ดร.ฟ้าใส สามารถ)

..... กรรมการ
(ดร.ฤทธิชาติ อินโสม)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title The Success in Implementing the Prevention and Suppression Policy Against Counterfeit and Pirated Products in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province.

Researcher Miss. Kantaporn Matcha

Major Innovative Public Administration and Management

Advisor Ritichart Insom, D.P.A.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this independent study in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Public Administration.

..... Director, College of Innovation
(Rapee Moungnont, M.B.A.) Management

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Asst. Prof. Somkid Duangchak, D.P.A.)

..... Member
(Phasai Samart, D.P.A.)

..... Member
(Ritichart Insom, D.P.A.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกัญตพร มัจฉา
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ฤทธิชาติ อินโสม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในอำเภอหัวหิน จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (2) การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การป้องกันและปราบปราม สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title	The Success in Implementing the Prevention and Suppression Policy Against Counterfeit and Pirated Products in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province.
Researcher	Ms. Kantaporn Matcha
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Ritichart Insom, D.P.A.
Academic Year	2019

Abstract

The purposes of this study were to; investigate the success in implementing the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province; compare the implementation success of the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province; examine the relationship between the influencing factors in implementing the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province and the implementation success.

This study employed a quantitative design. The sample included 398 general public in Hua Hin District. Data were collected with questionnaires and statistically analyzed using mean, percentage, standard deviation, one-way ANOVA, and t-test.

Results revealed that; the general implementation of the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products was high with a mean of 3.73; the sample, by demographics, perceived the implementation of the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products differently at the .05 significance level; the implementation success of the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products were positively correlated with the influencing factors of the implementation success of the prevention and suppression policy against counterfeit and pirated products at the .01 significance level.

Keywords: Prevention and suppression, counterfeit and pirated products, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province.

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยขอระบุนามไว้เพื่อแสดงความขอบคุณ ดังต่อไปนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ฤทธิชาติ อินโสม อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่ได้เสียสละเวลาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

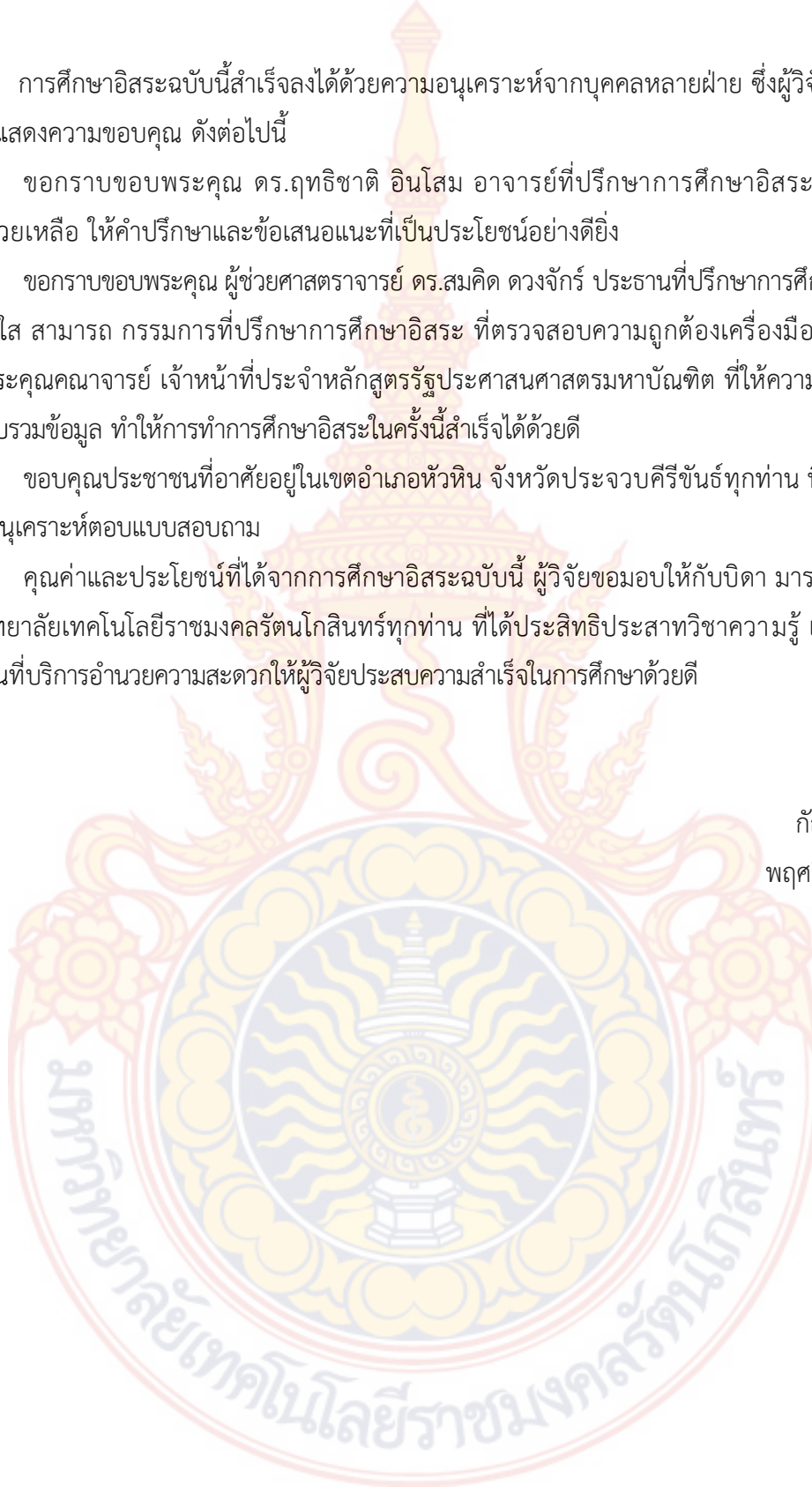
ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด ดวงจักร์ ประธานที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ และ ดร.ฟ้าใส สามารถ กรรมการที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่ตรวจสอบความถูกต้องเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้การทำการศึกษาอิสระในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอบคุณประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทุกท่าน ที่ให้ข้อมูลและความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา คณาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่บริการอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาด้วยดี

กัญตพร มัจฉา

พฤศจิกายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์	6
2.1.2 แนวคิดความสำคัญของการคุ้มครองสิทธิ์	8
2.1.3 แนวความคิดในการให้ความคุ้มครองสิทธิ์	9
2.1.4 สาระสำคัญของกฎหมายลิขสิทธิ์	10
2.1.5 สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์	12
2.1.6 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดนโยบาย	13
2.1.7 แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ	13
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	27
2.4 สมมติฐานทางสถิติ	27
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 แนวทางที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	29
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.3.1 ขั้นตอนการสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.3.2 ขั้นตอนการดำเนินการ	31
3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	32
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ศึกษา	33
4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	40
4.2.1 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จตามลักษณะประชากรด้านเพศ	40
4.2.2 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จตามลักษณะประชากรด้านอายุ	42
4.2.3 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จตามลักษณะประชากรด้านระดับ การศึกษา	43
4.2.4 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จตามลักษณะประชากรด้านอาชีพ	44
4.2.5 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จตามลักษณะประชากรด้านรายได้	45
4.2.6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ	46
4.2.7 การศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ	48
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	52
5.2 อภิปรายผลการศึกษาวิจัย	55
5.3 ข้อเสนอแนะ	57
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	57
5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	57
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	62
ประวัติผู้วิจัย	68

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
4.1	ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4.2	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติใน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	34
4.3	ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	36
4.4	ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย	37
4.5	ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ	37
4.6	ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	38
4.7	ปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	39
4.8	ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น	40
4.9	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากรด้านเพศ	41
4.10	Independent Sample T Test	41
4.11	ANOVA	42
4.12	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากรด้านอายุ	42
4.13	ANOVA	43
4.14	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษา	43
4.15	ANOVA	45
4.16	ANOVA	45
4.17	Pearson correlation Sig 2 tail	46
4.18	ตารางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	47
4.19	แสดงผลการการศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	49
4.20	Model of summary	49
4.21	ANOVA	50
4.22	Coefficients	50

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญาโลก (Global Intellectual Property Centre) หรือ GIPC แห่งหอการค้าสหรัฐอเมริกา ได้จัดอันดับคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้ประเทศไทยอยู่อันดับ 40 จาก 45 ประเทศ และเมื่อพิจารณาเฉพาะประเทศในเอเชีย พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับรั้งท้ายของภูมิภาคโดยระบุว่า แม้คนไทยเห็นด้วยกับการเอาผิดผู้ซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ 78.4% แต่กลับมีประสบการณ์ซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ถึง 63% ซึ่งสถิติการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2557 ถึงเดือนมีนาคม 2560 พบว่าโดยเฉลี่ยมีคดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาประมาณ 9,000 คดีต่อปี และมีของกลางถึง 25,000 ชิ้นต่อวัน ภัทรานิษฐ์ จิตสำรวย, <https://www.tcijthai.com/news/2017/30/scoop/7116>, 1 กันยายน 2562

ทั้งนี้ สาเหตุของการซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ มาจากของแท้มีราคาแพง หาซื้อได้ทั่วไปตามท้องตลาดและผู้บริโภคไม่ได้คาดหวังคุณภาพจากแบรนด์ แต่เลือกซื้อเพราะได้รับความนิยม ถูกพุดถึงในสื่อต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้บริโภคไม่ได้คำนึงถึงว่าตนจะเป็นผู้กระทำความผิด รวมถึงความไม่รู้กฎหมายและกลไกในการบังคับกฎหมายเท่าที่ควร

ตามที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้กำหนดพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ขึ้น พบว่าปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาด้านอุตสาหกรรมเพลงของไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์อย่างมาก เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนมากต่างมีความพยายามสร้างรูปแบบโครงสร้างตลาด เครื่องมือเทคโนโลยี ตลอดจนนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการทำซ้ำ ดัดแปลง สินค้าที่มีลิขสิทธิ์หลาย ๆ ชนิดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ค่าใช้จ่ายน้อย แต่ยังรักษาคุณภาพเพื่อให้ทดแทนสินค้าลิขสิทธิ์ได้ ดังนั้นกรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงได้จัดกลุ่มพื้นที่การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ค่าส่งค้าปลีกตามระดับความรุนแรงของปัญหาออกเป็น 3 กลุ่ม โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอหัวหิน เป็นพื้นที่ที่มีการละเมิดมากที่สุดจัดเป็นพื้นที่ที่ต้องเฝ้าระวังพิเศษ คือ พื้นที่สีแดง ปัจฉิมา ธนสันต์ (2555, หน้า 1-28) เนื่องจากอำเภอหัวหินมีแหล่งท่องเที่ยวและมีย่านการค้าเป็นจำนวนมาก เช่น ตลาดโต้รุ่งหัวหิน ตลาดฉัตรไชย และตลาดกลางคืนข้างวัดหัวหิน ตลาดนัด แฟ้ม เพลินวาน Cicada Market ศูนย์การค้าหัวหิน มาร์เก็ตวิลเลจ และศูนย์การค้าบลูพอร์ต หัวหิน เป็นต้น กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้รับแจ้งจากสายลับว่าพื้นที่ย่านการค้าอำเภอหัวหิน ลักลอบจำหน่ายสินค้าผิดกฎหมายละเมิดทรัพย์สินทาง

ปัญญา และสินค้าลอกเลียนแบบเครื่องหมายการค้า จึงนำกำลังเข้าจับกุมพ่อค้า แม่ค้า ที่ลักลอบจำหน่ายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และสินค้าลอกเลียนแบบเครื่องหมายการค้าในพื้นที่อำเภอหัวหินใต้ของกลางกว่า 2,000 ชิ้น เช่น กระเป๋า แว่นตา เสื้อผ้า นาฬิกา หมวก รวมไปถึงกางเกงชั้นในบุรุษ แผ่นเกมส์ แผ่นซีดีเพลง มูลค่ากว่าหนึ่งล้านบาท จึงตรวจยึดมาทั้งหมด โดยจับกุมผู้ต้องหา 3 คน ส่วนเจ้าของร้านและผู้ดูแลร้านบางรายไหวตัวทันหลบหนีไปได้ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ, <http://news.ch3thailand.com/local/65052>, 1 กันยายน 2562

ดังนั้น ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผู้ผลิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้ผู้ผลิตต้องประสบกับปัญหาจากการถูกนำผลงานไปคัดลอกแล้วนำออกจำหน่ายในราคาถูก ทั้งยังมียอดขายสูงกว่าสินค้าลิขสิทธิ์ และยังทำให้ต้องเสียโอกาสจากการดำเนินธุรกิจ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ นำไปสู่การปรับปรุง และพัฒนา นโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ คำถามการวิจัยประกอบด้วย

1.2.1 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นอย่างไร

1.2.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างไร

1.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และการพยากรณ์ความสำเร็จระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอ

หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่จะมุ่งให้ความสำคัญต่อพื้นที่ที่ทำการสำรวจเพื่อค้นหาข้อมูล ที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ คือ พื้นที่ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนประชากรในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 65,000 คน (ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย, <http://prachuapkhirikhan.kapook.com/> อำเภอหัวหิน, 1 กันยายน 2562)

- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนประชากรในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 398 คน โดยทำการตอบแบบสอบถาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นมูลค่าทางความคิดที่ได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นจากสติปัญญาของมนุษย์ และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของนามธรรมเช่น วิธีการ แนวคิด ทฤษฎี เป็นต้น หรือรูปธรรมเช่น สิ่งประดิษฐ์ เทคโนโลยี เป็นต้น สิ่งที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นนั้นล้วนเป็นสิ่งใหม่ที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้ดีขึ้น จึงส่งผลให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญาด้วยวิธีการทำซ้ำ เลียนแบบ หรือขโมยทรัพย์สินทางปัญญาที่ผู้คิดได้สร้างสรรค์ขึ้น ถึงแม้ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญา จะปรากฏผู้กระทำความผิดอยู่บ่อยครั้ง แต่รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างพยายามที่จะป้องกัน แก้ไขและเร่งดำเนินการกับผู้ที่ได้กระทำความผิดด้วยมาตรการต่าง ๆ ทั้งการออกกฎหมายให้ครอบคลุมและสามารถเอาผิดผู้กระทำความผิดได้ทั้งหมด หรือการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ทรงลิขสิทธิ์ให้มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานอันทรงคุณค่าต่อไป

2. การละเมิด หมายถึง การล่วงเกินหรือฝ่าฝืนจารีตประเพณีหรือกฎหมายที่มีบัญญัติไว้ คือ การกระทำที่ผู้อื่นเสียหายโดยผู้กระทำไม่มีสิทธิที่จะกระทำเช่นนั้น

3. ลิขสิทธิ์ เป็นสิทธิประเภทหนึ่งซึ่งไม่สามารถจับต้องได้เป็นนามธรรมและเป็นอำนาจ ตามกฎหมายที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ที่จะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น จะต้องเป็นผู้คิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ ผลงาน ซึ่งเกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถและความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งาน ถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

ดังนั้นเจ้าของลิขสิทธิ์จึงได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

4. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการ หมายถึง การป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ การรับรู้ในวัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคโดยการสร้างความเข้าใจในกระบวนการของโครงการการป้องกันปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ที่นำไปสู่การปฏิบัติและความชัดเจนของขั้นตอนในการดำเนินงานและแนวทางการปฏิบัติ

5. ทรัพยากรของโครงการ หมายถึง ทรัพยากรทางด้านบุคคลของหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและสามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

6. การสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ ของโครงการ หมายถึง การนำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้รับผิดชอบในงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีข้อมูลและข่าวสารที่ตรงกันในเรื่องของวัตถุประสงค์ และการสื่อสารข้อมูลจะต้องถูกต้องรวดเร็วและต่อเนื่องซึ่งจะต้องไม่มีการปิดบังข่าวสารระหว่างกันเพื่อจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนที่สุด

7. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง หน่วยงานที่มีความพร้อมในเรื่องของบุคลากร การบังคับบัญชา ทั้งหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชนที่เข้ามากำกับดูแลในการป้องกันปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

8. เงื่อนไขของสถานะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หมายถึง สถานะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การแทรกแซงแสวงประโยชน์ของข้าราชการและนักการเมืองหรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นขณะที่น่านโยบายไปปฏิบัติมีผลกระทบต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

9. หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง หน่วยงานของรัฐบาล และเอกชนที่ทำการขับเคลื่อนให้บังเกิดผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ การขับเคลื่อนนี้เป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้กับการปฏิบัติทั้งหลายที่มุ่งไปสู่การกระทำให้บังเกิดผล

10. การป้องกันปราบปราม หมายถึง การใช้มาตรการและวิธีการต่าง ๆ ที่จะไม่ให้เกิดความผิดขึ้นโดยจำแนกได้ดังนี้ คือ การกำจัดต้นเหตุการฉ้อโกงความปรารถนาที่จะกระทำผิดและการจัดช่วงโอกาสที่จะกระทำผิด ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐบาล เอกชนและประชาชนในการร่วมมือกัน ตลอดจนถึง การใช้มาตรการต่าง ๆ ระงับเหตุการณ์การกระทำผิด การจับกุมควบคุมเพื่อป้องกันการย้อนกลับมากระทำผิดอีกและการลงโทษเพื่อทำให้เกิดความเข็ดหลาบ

11. ความพึงพอใจของเจ้าของลิขสิทธิ์ หมายถึง ทัศนคติที่เป็นนามธรรม เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อนโยบายการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดสิทธิ นอกจากนี้ยังเป็นความพึงพอใจในด้านบวกของผู้ผลิตที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเกิดขึ้นจากความคาดหวังหรือเกิดขึ้นต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่ตนเองซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามค่านิยมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ

12. ปริมาณสินค้าลดลง หมายถึง สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ภายในพื้นที่อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มีการวางจำหน่ายน้อยลงผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ลดลงมีผู้บริโภคน้อยลง

13. นโยบายความสำเร็จ หมายถึง ผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ผลที่ได้รับจากประชาชนในเรื่องการซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีแนวโน้มลดลง ประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลิขสิทธิ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบว่าปัจจัยด้านใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

1.6.2 ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะทำหน่วยของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุง วิธีการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.6.3 สามารถพยากรณ์ความสำเร็จระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1. แนวคิดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 (รัชชัย ศุภผลศิริ, 2544, หน้า 58) ซึ่งยึดถือเป็นตัวบทหลักสำหรับการวินิจฉัยบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องลิขสิทธิ์ในปัจจุบันรวมถึงงานวิจัยชิ้นนี้ ได้ให้ความหมายของ “ลิขสิทธิ์” ไว้ตามมาตรา 4 ดังนี้

“ลิขสิทธิ์” หมายความว่า สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

ซึ่งหมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะทำซ้ำ หรือดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับ หรือทำสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงให้เกิดประโยชน์อันเกิดจากสิทธิแก่ผู้อื่น และอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ (พิศิษฐ์ ชาวลาธวัช, 2542, หน้า 80)

งานอันมีลิขสิทธิ์นั้นถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญา หรืองานที่เกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และทรัพยากรในการสร้างสรรค์งาน โดยผู้สร้างสรรค์หรือเจ้าของงานต้องมีได้ทำซ้ำ หรือดัดแปลง จากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น นอกเสียจากว่าได้รับอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์นั้น หากเป็นการทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ทำซ้ำหรือดัดแปลงงานดังกล่าว จะไม่ได้ลิขสิทธิ์ในงานที่ทำซ้ำหรือดัดแปลงนั้น และยังถือเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นอีกด้วย อาทิ การเผยแพร่ส่งต่อเนื้อสารของสมาชิกในเว็บไซต์ทอเรนทหรือกลุ่มตัวแทนในงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นต้น

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4 ได้แบ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ เป็นประเภทต่างๆ ไว้ดังนี้ วรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานเผยแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะของผู้สร้างสรรค์ ไม่ว่าจะงานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร

โดยเนื้อสารที่ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ ในงานวิจัยชิ้นนี้ มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับงานอันมีลิขสิทธิ์ 4 ประเภท ดังนี้

“ดนตรีกรรม หมายความว่า งานที่เกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้อง หรือมีทำนองอย่างเดียว และยังรวมไปถึงโน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว”

ตามความหมายนี้จะมีความสัมพันธ์กับเนื้อสารในส่วนของไฟล์เพลงหรือตัวข้อมูลเพลงที่สามารถนำมาใช้ในการฟังได้

“โสตทัศนวัสดุ หมายความว่า งานอันประกอบด้วย ลำดับของภาพ โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร อันสามารถนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วยถ้ามี”

ตามความหมายนี้จะมีความสัมพันธ์กับเนื้อสารในส่วนของไฟล์ภาพและตัวเพลงหรือข้อมูลที่ถูกแปลงมาจาก DVD

“ภาพยนตร์ หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วย ลำดับของภาพ ซึ่งสามารถนำออกมาฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงวัสดุอื่น เพื่อนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี”

ตามความหมายนี้จะมีความสัมพันธ์กับเนื้อสารในส่วน Music Video หรือ ภาพยนตร์ประกอบเพลง

“สิ่งบันทึกเสียง หมายถึง งานอันประกอบด้วยลำดับของดนตรี เสียง การแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใด ๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์ หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น”

ตามความหมายนี้จะมีความสัมพันธ์กับเนื้อสารในส่วนของไฟล์เพลงหรือตัวข้อมูลเพลงที่ถูกแปลงมาจาก Compact Disc หรือแผ่นบันทึกเสียงดิจิทัล

การละเมิดลิขสิทธิ์ สามารถแบ่งได้เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง และการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม

การละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง เป็นการกระทำต่องานอันมีลิขสิทธิ์ ได้แก่ ทำซ้ำหรือดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา งานโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ บันทึกเสียง หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์งานหรือเจ้าของลิขสิทธิ์

การละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม เป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแสวงหากำไรโดยรู้หรือมีเหตุอันควรว่าเป็นงานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น การกระทำดังกล่าวได้แก่ การขาย โดยมีไว้เพื่อขาย เสนอขาย หรือให้เช่า การเผยแพร่ต่อสาธารณชน การแจกจ่ายที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของ การนำสิ่งเข้ามาในประเทศ

อย่างไรก็ตาม ได้มีข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ คือ หากนางงานอันมีลิขสิทธิ์มาใช้โดยไม่แสวงหาผลกำไร เช่น นำมาทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อการศึกษา เพื่อประโยชน์ของสังคม หรือนำมาใช้ส่วนตัว รวมทั้งการเสนอข่าว ตีพิมพ์ วิจัยและแนะนำผลงานนั้น ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขหลัก 2 ประการ คือ ไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร

2.1.2. แนวคิดและความสำคัญของการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ประวัติกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศไทยเริ่มต้นมาจาก “ประกาศหอพระสมุดวชิรญาณ ร.ศ. 111 (พ.ศ. 2453)” ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีเหตุมาจากการที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงร่วมกันสร้าง “หอสมุดวชิรญาณ” ขึ้นในปีพุทธศักราช 2424 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตั้งคณะกรรมการบริหารหอพระสมุดขึ้นแห่งหนึ่ง เรียกว่า “กรมสัมปาทิกสภา” เมื่อตั้งหอพระสมุดได้ 8 ปี ได้มีการห้ามมิให้นำหนังสือใน “หอสมุดวชิรญาณ” ออกไปทำซ้ำและตีพิมพ์เพื่อหาผลประโยชน์จากการตีพิมพ์นั้น ถ้าบุคคลใดต้องการจะนำหนังสือใน “หอสมุดวชิรญาณ” ไปทำซ้ำหรือทำการตีพิมพ์ต้องได้รับอนุญาตจาก “หอสมุดวชิรญาณ” เสียก่อนถึงจะไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของ “หอสมุดวชิรญาณ” (รัชชัช สุภผลศิริ, 2537, หน้า 4) ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีและให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาเบอร์น ค.ศ. 1866 ซึ่งลงนามกัน ณ กรุงเบอร์ลินในปี ค.ศ. 1914 ซึ่งเป็นอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ของต่างประเทศ ที่มีหลักเกณฑ์สำคัญบางประการ เช่น หลักการปฏิบัติอย่างคนชาติ จึงทำให้ประเทศต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ให้ใกล้เคียงอนุสัญญาดังกล่าว ด้วยการปรับปรุงแก้ไข จนกระทั่งปี พ.ศ. 2474 ก็แล้วเสร็จ และมีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474” พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลา 47 ปี (วัชรพงษ์ พรสกุลศักดิ์, 2553, หน้า 9-10) ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 แทนพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 อันเป็นกฎหมายที่ประเทศไทยใช้คุ้มครองงานลิขสิทธิ์ตลอดจนงานศิลปกรรมและใช้มานานจนล้ำสมัยกับยุคปัจจุบันจนไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้ในปัจจุบัน และในปีต่อ ๆ มาประเทศไทยก็มีการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ เรื่อยมาจนได้มีการตราพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายสิทธิบัตรฉบับแรกของประเทศไทย ที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ของการให้สิทธิบัตรตลอดจนให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร ทางด้านการประดิษฐ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ แต่เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านศิลปวิทยาการ เศรษฐกิจ การพาณิชย์ไม่ว่าในประเทศและในระดับระหว่างประเทศ กฎหมายอันเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ใช้อยู่ไม่สามารถสนองความต้องการเพื่อการคุ้มครองสิทธิในการสร้างสรรค์หรือคิดค้นประดิษฐ์ในรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งกฎหมายแต่ละเรื่องไม่ได้กำหนดไว้ จึงได้เริ่มมีการตรากฎหมายฉบับใหม่ ๆ เพื่อใช้ทดแทนกฎหมายอันเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาฉบับต่าง ๆ โดยได้มีการประกาศใช้

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แทนพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดหลักเกณฑ์ของการคุ้มครองบางประการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 จนกระทั่งล่าสุดในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการตราพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ใช้แทนพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2553, หน้า 24-25)

2.1.3. แนวความคิดในการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์

แนวคิดเหตุผลของการคุ้มครองลิขสิทธิ์และระบบการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์

การให้ความคุ้มครองสิทธิทางลิขสิทธิ์ (Copyright) มีประวัติและที่มาของการพัฒนาการให้ความคุ้มครองมาเป็นหลักสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากความคิดของมนุษย์ที่ได้คิดสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม การแสดงออกมาเป็นวัตถุ สื่อจินตนาการ และสื่อถึงวัฒนธรรมประเพณี โดยมีลักษณะของการสร้างสรรค์ที่มุ่งสื่อมาในเรื่องของความสุนทรีย์ภาพ เป็นสิ่งที่สวยงามให้ความสุนทรีย์ทางด้านจิตใจ เมื่อมีการสร้างสรรค์งานด้วยความยากลำบากขึ้นมา ก็ก่อให้เกิดการหวงกันผลงานของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของงานอันมีลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน สาเหตุที่สำคัญของการหวงกันก็เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีความคิดในการแสวงหาผลประโยชน์อันเป็นการตอบแทนงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดปรัชญาแห่งกฎหมายธรรมชาติ สร้างทฤษฎีในการให้ความคุ้มครองสิทธิ

1. ทฤษฎีเสรีนิยม ซึ่งแนวความคิดตามทฤษฎีนี้นักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาได้ให้แนวคิดในเชิงเสรีนิยมนี้ไว้อันเกิดขึ้นจากความนึกคิดในการสร้างสรรค์ของมวลมนุษยชาติเกิด จากความคิดริเริ่มของเหล่าบรรพบุรุษ ซึ่งเกิดจากผลผลิตทางความคิดที่ตกผลึกทางความคิดและสร้างสรรค์งาน ไม่น่าจะเกิดขึ้นเป็นเอกเทศ นักกฎหมายจึงมีความเห็นในแนวคิดนี้ว่า เป็นผลผลิตที่เกิดจากความคิดริเริ่มของสังคม ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของมวลมนุษยชาติเมื่อมีการคิดและสร้างสรรค์ขึ้นมา ทรัพย์สินเหล่านั้นควรตกเป็นสมบัติสาธารณะประโยชน์โดยเสรีเพื่อเป็นกระแสแห่งการขับเคลื่อนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาทางศิลปวัฒนธรรม

2. ทฤษฎีคุ้มครองป้องกัน เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นจากความคิดในการสร้างสรรค์งานในทรัพย์สินทางปัญญาเมื่อก่อให้เกิดงานการแสดงออกมาซึ่งความคิดแล้วถือเป็นสิทธิประเภทหนึ่งอันอาจถือได้ว่าเป็นวัตถุแห่งสิทธิเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างและสิทธิดังกล่าวก็เป็นทรัพย์สินและเมื่อเป็นทรัพย์สินเจ้าของสิทธิควรได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับสิทธิทางแพ่งโดยทั่วไปจากแนวความคิดของนักกฎหมายก่อให้เกิดทฤษฎีของนักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและแนวความคิดและทฤษฎีดังกล่าว ต่อมาได้ถูกพัฒนาให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีการให้ความคุ้มครองและวางกรอบด้วยการกำหนดกรอบแห่งสิทธิอันได้แก่ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าแยกแยะจุดกำเนิด และจุดเกาะเกี่ยวอันจะกำหนดได้ว่า สิทธิประเภทใดเกิดขึ้นก่อนกัน ไม่อาจพิสูจน์ได้ชัดเจน จากวิวัฒนาการในแนวคิดในการให้ความคุ้มครองในเรื่องสิทธิต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาจนก่อให้เกิดการรวบรวมเอาสิทธิต่าง ๆ ข้างต้นมารวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่เข้าด้วยกัน เพื่อความ

สะดวกในการกำหนดและวางนโยบายที่สอดคล้องกัน พร้อมทั้งกำหนดสิทธิในงานทั้งสามประเภทนี้ เรียกว่า เป็นทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง สิทธิตามกฎหมายอันเกี่ยวกับงานสร้างสรรค์อันเกิดจากการใช้ความคิดและสติปัญญาของมนุษย์ซึ่งเดิมสิทธิในเบื้องต้นซึ่งสิทธิหลักได้แก่ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า เมื่อมีการจัดระบบให้เป็นสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาก็มีการจำแนกสิทธิออกมาอีก เป็นสาขาแห่งสิทธิออกเป็น 2 สาขา

2.1 ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม หมายถึง ผลงานอันเกิดจากการสร้างสรรค์เกี่ยวกับการผลิต หรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งได้แก่สิทธิในสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า

2.2 ทรัพย์สินทางวรรณกรรมและศิลปกรรม หมายถึง ผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์อันเกี่ยวกับการแสดงออกซึ่งความคิดเป็นงานที่เกิดขึ้นจากความสุนทรีย์ภาพอันเป็นงานที่มุ่งตอบสนองเกิดผลทางด้านจิตใจและการเรียนรู้ของมนุษย์สร้างสิ่งอันสวยงามทั้งด้านภายนอกและภายในจิตใจ อันเป็นการสื่อโดยการใช้สื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้อันได้แก่สิทธิทางลิขสิทธิ์ และนอกจากนี้สิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์ยังแบ่งแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลิขสิทธิ์ และสิทธิข้างเคียง

2.1.4. สาระสำคัญของกฎหมายลิขสิทธิ์

1. งานอันมีลิขสิทธิ์

1.1 ต้องเป็นงานสร้างสรรค์

มาตรา 6 วรรคแรก บัญญัติว่า “งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ นี้ได้แก่ งานสร้างสรรค์ ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะของผู้สร้างสรรค์” (มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537) และมาตรา 4 ให้ความหมายของคำว่า “ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า “ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้” (มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537)

ความคิดริเริ่ม ในเรื่องลิขสิทธิ์ หมายถึง ความเชื่อมโยงอันเกิดขึ้นระหว่างความนึกคิดของผู้สร้างสรรค์กับงานซึ่งเกิดมาจากฝีมือของบุคคลนั้นซึ่งทำหรือก่อให้เกิดผลงานใด ๆ ขึ้นโดยฝีมือของตนโดยใช้ความพยายามในการทำไม่ว่าความพยายามนั้นจะน้อยหรือมากไม่ว่าจะเป็นการใช้แรงงานทักษะ ฝีมือ และไม่เป็นการลอกเลียนแบบงานบุคคลอื่นผลงานที่ทำมาก็จะเป็นของผู้สร้างสรรค์บางอย่าง แม้เพียงใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยหรือแก้ไขผลงานเพียงเล็กน้อยแต่เป็นการแก้ไขผลงานที่สะสมกันมานานหลายปี ก็ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ก็ได้ แต่ปัญหาที่พบบ่อย ๆ ในปัจจุบัน เป็นการแก้ไขหนังสือจากต้นฉบับเดิมโดยไม่ได้มีการเพิ่มเติมเนื้อหาเข้าไปใหม่เพียงแต่แก้ไขเพิ่มเติมตัดแปลงเนื้อหาเก่าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ก็ต้องขึ้นอยู่กับว่างานชิ้นนั้นจะเรียกได้ว่าเป็นผลงานชิ้นใหม่หรือไม่เพียงแต่แก้ไขเพียงเล็กน้อยตัดแปลงเพียงเล็กน้อยก็ไม่ถือว่าเป็นการก่อให้เกิดผลงานชิ้นใหม่ได้แต่ถ้าจะเป็นงานชิ้นใหม่และเกิดจากความคิดริเริ่มของตนเองก็จะเป็นดังต่อไปนี้ เมื่อนักศึกษาวชิชาศิลปะหลายคนต่างคนต่างวาดภาพ

วัดขึ้นมาพร้อมกันแต่นักศึกษาแต่ละคนก็ต่างมีลิขสิทธิ์ในงานภาพที่ตนวาด แม้ว่างานของทุกคนต่างคล้ายกัน ก็เป็นภาพของวัดก็ตาม เพราะต่างก็ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองการวาดภาพว่าจะให้เป็น ลักษณะและรายละเอียดเช่นใด (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2545 ข, หน้า 31) สารสำคัญของงานสร้างสรรค์ที่จะได้รับลิขสิทธิ์ต้องเป็นงานที่ทำหรือก่อให้เกิดขึ้นด้วยความคิดของตนเองไม่ใช่งานที่เกิดจากการลอกเลียนแบบ หรือการดัดแปลงตัวงานอื่นแต่ขอบเขตของความคิดสร้างสรรค์นั้นต้องเกิดจากความพยายามที่จะสร้าง ผลงานนั้นขึ้นมาด้วยตนเองเกิดจากการใช้ความสามารถทางด้านแรงงานทักษะและฝีมือมากน้อยแค่ไหน ถึงจะถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ก็ต้องอยู่กับว่าผลงานนั้นส่วนใหญ่เกิดจากความสามารถของเราที่ใช้ความคิด ความสามารถในการสร้างผลงานขึ้นนั้นขึ้นมาและก็ต้องอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีต่าง ๆ ไป

1.2 ต้องเป็นงานที่มีรูปร่างปรากฏ

องค์ประกอบอันสำคัญที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์คือจะต้องเป็นงานที่มีรูปร่างปรากฏหรือต้องมีการแสดงออกมาให้ปรากฏซึ่งงานตามที่ถูกสร้างสรรค์ได้คิดไว้และต้องทำให้ปรากฏในรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ หนังสือหรือภาพยนตร์ถ้าเราเพียงแต่คิดที่จะทำการเขียนหรือสร้างภาพยนตร์ขึ้นมาแต่ยังไม่ได้ลงมือทำก็ไม่อาจเป็นวัตถุแห่งลิขสิทธิ์ได้เพราะเป็นเพียงแต่ความคิด เพราะยังไม่ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานให้ขึ้นมา มีรูปร่างขึ้นถ้าจะทำให้เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ก็ต้องเขียนออกมาเป็นหนังสือหรือทำให้ภาพยนตร์นั้นมีลิขสิทธิ์ได้ต้องมีการดำเนินการถ่ายทำแล้วมีผลงานเผยแพร่ ออกสู่สาธารณะถึงจะมีลิขสิทธิ์ในผลงานที่เขียนหรือภาพยนตร์นั้นถ้ามีคนมาคัดลอกผลงานของคนที่ มีรูปร่างที่เป็นหนังสือหรือภาพยนตร์ที่มีการถ่ายทำแล้วก็จะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของตนได้ แต่หากเพียงแค่ว่าคิดแล้วมีคนมาทราบถึงความคิดของเราไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แล้วไปทำเรื่องขึ้นใหม่โดยยึดโครงเรื่อง เดิมจากเราเช่นนั้นก็ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้นโดยทั่วไปเรียกลักษณะของการพิจารณาในเรื่องนี้ว่า “การแบ่งแยกระหว่างความคิดและการแสดงออก” โดยถือเป็นหลักการพื้นฐานในกฎหมายลิขสิทธิ์ดังนั้น โดยหลักทั่วไปแล้วงานใด ๆ ที่ได้มีการสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองก็ต่อเมื่อได้แสดงออกมาใน รูปแบบที่เหมาะสม ตามลักษณะงานแต่ละประเภท (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2545 ข, หน้า 34) แม้กฎหมาย ลิขสิทธิ์ของประเทศไทย จะไม่ได้กำหนดสาระสำคัญดังกล่าว สำหรับงานที่จะได้รับลิขสิทธิ์ไว้โดยตรง แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6 วรรคแรกตอนท้าย ซึ่งบัญญัติว่า “ไม่ว่างาน ดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร” และมาตรา 6 วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “การคุ้มครองลิขสิทธิ์ ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอนกรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์” จะเห็นได้ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ได้กำหนดไว้ไม่ให้ความ คุ้มครอง ความคิด หรือแนวความคิดใด ๆ ไว้

1.3 ต้องเป็นงานที่กฎหมายกำหนด

องค์ประกอบของงานที่จะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ นอกจากจะต้องเป็นงานที่สร้างสรรค์ และมีรูปร่างปรากฏแล้ว งานสร้างสรรค์นั้นจะต้องเป็นงานที่กฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดว่าจะให้ความคุ้มครอง

ด้วย ตามที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์มาตรา 6 ได้กำหนดไว้เป็นงานประเภทใหญ่ ๆ แบ่งได้ 8 ประเภท ดังต่อไปนี้ คือ ต้องเป็นงานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรี กรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนก วรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ (มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537)

2.1.5. สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์

เมื่อบุคคลใดได้มีลิขสิทธิ์แล้ว บุคคลนั้นย่อมมีสิทธิต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทั้งนี้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ได้กำหนดขอบเขตแห่งสิทธิทางเศรษฐกิจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามมาตรา 15 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 14 เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

1. ทำซ้ำหรือดัดแปลง
2. เผยแพร่ต่อสาธารณชน
3. ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
4. ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
5. อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิดังกล่าวข้างต้น โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มี

ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (5) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” (มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537) เจ้าของสิทธิในงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ เมื่อพิจารณาถึงลักษณะวิธีการของการใช้สิทธิแล้ว สามารถแยกได้เป็นสองประการ กล่าวคือ

1. สิทธิในการกระทำต่องานโดยตรง เป็นสิทธิของเจ้าของสิทธิที่จะกระทำต่องานโดยตรง ได้แก่สิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (1) (2) และ (3) โดยกฎหมายได้กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะสามารถทำซ้ำและดัดแปลงผลงานของตนเองได้ และมีสิทธิที่จะเผยแพร่ผลงานของตนต่อสาธารณชนได้ในงานทุกประเภทที่มีลิขสิทธิ์ของตนและสามารถให้เช่าต้นฉบับหรือทำสำเนา งานบางประเภทอันมีลิขสิทธิ์ซึ่งนอกจากเจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวแล้ว เจ้าของลิขสิทธิ์ยังมีสิทธิในลักษณะการหวงกันเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นมาทำซ้ำดัดแปลงเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์หากบุคคลใดกระทำการโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์นี้ ย่อมเป็นการกระทำในทางแกลบต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งกฎหมายลิขสิทธิ์ของทุกประเทศได้กำหนดให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

2. สิทธิอันเกี่ยวกับประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ เป็นสิทธิแต่ผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งเกี่ยวกับประโยชน์จากงานสร้างสรรค์อันมีลิขสิทธิ์ อันได้แก่ สิทธิตามมาตรา 15 วรรคแรก (4) (5) บัญญัติไว้โดยกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์ให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (1) (2) หรือ (3) ดังที่กล่าวมา เช่น ส่วนใหญ่เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับผลตอบแทนและทำให้ผู้ที่

ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิสามารถกระทำการใด ๆ ตามที่ตกลงได้โดยไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ แต่การอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นจะต้องไม่มีเงื่อนไขใดอันมีลักษณะที่เป็นการจำกัดคู่แข่งโดยไม่เป็นธรรม (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2553, หน้า 87-88)

ดังนั้น การละเมิดลิขสิทธิ์จากการทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์จึงถือว่าเป็นการละเมิดต่อสิทธิของเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์เริ่มเห็นชัดขึ้นเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ต เพราะเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นซึ่งหลักกฎหมายของประเทศต่าง ๆ ก็กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนเองการพัฒนาที่รวดเร็วในปัจจุบันจึงก่อให้เกิดปัญหาในการทำซ้ำมากและง่ายยิ่งขึ้นส่วนสิทธิในการดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ก็เป็นสิทธิอีกประเภทหนึ่งที่ผู้สร้างสรรค์มีอยู่ควบคู่กับสิทธิในการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์เสมอสำหรับสิทธิในการเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นหมายความถึงสิทธิของเจ้าลิขสิทธิ์ในการทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์ของตนปรากฏต่อสาธารณชนด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด

2.1.6. แนวคิดทฤษฎีการกำหนดนโยบาย

จากองค์ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะทำให้ทราบว่านโยบายสาธารณะคือ สิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ขณะที่โลกมีพัฒนาการด้านการจัดการสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาคม โดยที่ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการสาธารณะ แม้ว่าจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากภาครัฐแต่ต้องรับฟังเสียงจากประชาชนด้วย การจัดการที่ดีต้องเป็นการบูรณาการความคิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนของการกระบวนการนโยบายที่ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการก่อตัวของนโยบายสาธารณะ 2) ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ 3) ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ 4) ขั้นตอนการประเมินผลนโยบายสาธารณะ 5) ขั้นตอนการยุตินโยบายโดยมีสมมติฐานว่ากระบวนการกำหนดนโยบายเป็นผลจากความขัดแย้ง การต่อสู้ การเจรจาต่อรอง การประนีประนอมระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทในขั้นตอนต่างๆของกระบวนการนโยบายบางครั้งอาจไม่มีความสมเหตุสมผลเนื่องจากการแทรกแซงทางฝ่ายการเมือง หรือการใช้ค่านิยมมาเป็นตัวกำหนด (บริษัท Siam intelligence Unit, <http://www.siamintelligence.com/public-policy-making>, 14 มีนาคม 2559) ตัวแบบที่ใช้เป็นหลักในการศึกษาการกำหนดนโยบายสาธารณะประกอบด้วย ตัวแบบสถาบัน ตัวแบบกระบวนการ ตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป ตัวแบบชนชั้นนำ ตัวแบบกลุ่ม ตัวแบบเหตุผล ตัวแบบทฤษฎีเกม

2.1.7. แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

พัฒนาการทางทฤษฎีของแนวคิดการจัดการภาครัฐ เป็นไปในรูปแบบของวงจร คือ การนำเสนอแนวคิด การนำไปใช้ ความตื่นตัวกับรูปแบบใหม่และการค้นพบแนวทางที่ดีที่สุด ตามด้วยการเกิดผลที่มีได้เป็นไปตามความคาดหวัง และในที่สุดเป็นการแก้ไขและพัฒนาต่อไปทำให้แนวคิดการจัดการภาครัฐในเวลาต่อมาเปลี่ยนจุดเน้นไปสนใจ ปัญหาเฉพาะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและศึกษาลงลึก ในรายละเอียดภายในองค์การมากขึ้น (Pollitt & Bouckaert, 2004, pp. 25-65)

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุด ของกระบวนการนโยบายเนื่องจากมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมโดยเริ่มต้นจาก

1. ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า “องค์กร บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่ไหนเพียงใด” หรือกล่าวอีกในหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของ “ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมด สามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” โดยได้สรุปว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการ และแนวทางเพื่อปรับปรุง นโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงาน ในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษา การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเน้นการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อที่จะศึกษาบทเรียนพัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จและยังหมายถึงกระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์ เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายก็ได้ ในส่วนของเพรสแมนและวิลดาฟสกี ให้ความหมายว่า หมายถึง การผลิตผลลัพธ์ออกมา การทำให้สำเร็จ นอกจากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว มิลบริย์แมคเคลาฟลิน ให้ความหมายการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าหมายถึงกระบวนการขององค์การที่ ต่อเนื่องและพลวัต ซึ่งได้รับการปรุงแต่ง และหล่อหลอมโดยปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบายกับสภาพขององค์การที่รับผิดชอบ ในการดำเนินการให้สำเร็จจุลวง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้สำเร็จจุลวงตามเป้าหมายนโยบาย โดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่างเป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไข และสภาพแท้จริง ของหน่วยปฏิบัติและการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกิดจากกฎหมาย การตัดสินใจพิพากษาอรรถคดีคำสั่งของฝ่ายบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายความว่า รวมถึงการดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว (วรเดช จันทรศร, 2550, หน้า 154); ยูยีน บาร์แคช (Eugene Bardach, 2001, p.24); พอล เอ ซาบาเตียร์ และ ดาเนียล เอ แมสมาเนียน (Paul A. Sabatier and Daniel z. Mazmanian, 1983, p. 4 และ Van Meter and Van Horn; 1975, p. 208)

2. ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชนล้วนแต่มีปัญหาและอุปสรรคทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงทบทวนปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้

ความล้มเหลวของนโยบาย (policy failure) ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลวในนโยบายด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักทฤษฎีนโยบาย และผู้นำนโยบาย

ไปปฏิบัติซึ่งในความเป็นจริง จะเกี่ยวข้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าในการที่จะแสวงหาแนวทาง เพื่อความสำเร็จของนโยบาย (Younis & Davidson, 1990, p. 3)

Mountjoy and O'Toole (1979, pp. 466-467) พบว่ามีปัจจัย 2 ประการที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติและแนวทางการปฏิบัติที่ระบุอย่างเฉพาะเจาะจงและพบว่า การเปลี่ยนแปลงงานกิจวัตรขององค์การเป็นงานที่มีต้นทุนที่แพงและหน่วยงานนั้นจะต้องได้รับทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินงานในขณะเดียวกันหน่วยงานจะต้องได้รับแนวทางในการปฏิบัติใหม่ที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีความสำคัญมาก มิฉะนั้น จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จลำบาก

หลักการสำคัญที่จะป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับปัญหาและอุปสรรคจนกระทั่งนำไปสู่ความล้มเหลวได้แก่

ประการแรก ถ้ามีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางการปฏิบัติคลุมเครือ จะต้องจัดการเรื่องการตีความนโยบายให้ชัดเจนและทัศนคติในการจัดการตีความจะต้องสอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบาย

ประการที่สอง ถ้ามีทรัพยากรเพียงพอและมีแนวทางการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน เป้าประสงค์ส่วนบุคคลภายในองค์การจะมีความสำคัญน้อยลงและการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีทิศทางที่สอดคล้องกันกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายสูง

ประการสุดท้าย ถ้าไม่มีทรัพยากรเพียงพอและแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจนสถานการณ์เช่นนี้ จำเป็นจะต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติได้เกิดความสนใจที่จะปฏิบัติเพื่อสร้างพลังแห่งความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นมากพอที่จะเอาชนะอุปสรรคในเรื่องการขาดแคลนทรัพยากรและแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน

จากการศึกษาของ Dunsire (อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2552, หน้า 478-479) สรุปว่าความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก

ประการแรก การเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

ประการที่สอง กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม

ประการที่สาม ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะมีความเหมาะสมทั้งหมด แต่การเลือกเครื่องมือและวิธีการปฏิบัติไม่เหมาะสม ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรศ จันทรศร (2551, หน้า 231) ได้นำเสนอผลงานแนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ เนื้อหาสาระและขอบข่ายของการศึกษาดังกล่าว มุ่งเน้นและครอบคลุมถึงการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับ

ปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ

2. การประเมินหรือการพิจารณาตัดสินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรพิจารณาจากผลการปฏิบัติในระยะสั้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเพียงใด และถ้าเป็นไปได้ก็ต้องดูถึงผลกระทบของนโยบายนั้นในระยะยาวขึ้นว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้เพียงใดรวมตลอดถึงการวัดระดับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องและระดับของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อนึ่งการประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถทำได้ในระหว่างที่นโยบายนั้นยังอยู่ในกระบวนการของการนำไปปฏิบัติในลักษณะของการประเมินเพื่อหาทางแก้ปัญหามากกว่าการประเมินเพื่อให้รู้ผลทั้งหมดของนโยบายแผนงานหรือโครงการซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาจริงกว่าข้อมูลทางด้านผลกระทบจะมีพร้อม

3. บทบาทของฝ่ายการเมืองมีความสำคัญมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบดูแลเอาใจใส่ติดตามผลอย่างต่อเนื่องจากฝ่ายการเมืองหน่วยราชการต่าง ๆ ก็จะทำให้ความสนใจและให้ลำดับความสำคัญในการนำไปปฏิบัติมากเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีผลทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4. การเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติถือได้ว่าเป็นภารกิจหลักของระบบราชการ ซึ่งในที่นี้หมายถึงหน่วยงานต่างๆ ของรัฐโดยทั่วไปทุกหน่วยราชการมักจะหวงแหนนโยบายหรือโครงการในส่วนที่ตนรับผิดชอบ จะไม่ยอมให้หน่วยราชการอื่นมาช่วงชิงเอาไป และจะพยายามขยายขอบเขตแห่งภารกิจหรืออาณาจักรของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นตามโอกาสและสถานการณ์ที่อำนวยให้ ยิ่งไปกว่านั้นระบบราชการมักมีแนวโน้มที่จะเลือกนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติแต่เฉพาะนโยบายที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ความร่วมมือของระบบราชการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. นอกเหนือจากระบบราชการแล้วข้าราชการในฐานะบุคคลที่ถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติความเกี่ยวข้องและความสำคัญ ของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับหรือฐานะของข้าราชการซึ่งได้แก่ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานผู้บริหารโครงการตลอดจนผู้ให้บริการตามโครงการหรือข้าราชการ ในระดับล่าง

6. ผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลจากนโยบายจะมีทั้งในแง่ของบุคคลและในฐานะกลุ่มในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติผู้รับบริการหรือผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นผู้ที่ติดต่อกับผู้มีปฏิสัมพันธ์กับข้าราชการ ในระดับล่างโดยตรงบทบาทของผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลประโยชน์หากมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มจะมีความสำคัญและส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก

7. บทบาทขององค์กรและผู้เกี่ยวข้องจะมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทต่าง ๆ ของนโยบาย

8. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค แบ่งย่อยออกได้เป็นสองขั้นตอนหลักขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนของการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือออกมาในรูปของแผนงานหรือโครงการแล้วแต่กรณี ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนในการทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นยอมรับแนวทางแผนงานโครงการหรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไปปฏิบัติต่อไป

9. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค แบ่งย่อยออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นการระดมพลัง เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในสองกิจกรรมคือ การพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนในนโยบายจากท้องถิ่นนั้น ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นการปฏิบัติซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องครอบคลุมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้ให้นโยบายนั้นถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่งขั้นตอนนี้เป็นการหาทางทำให้ให้นโยบายนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

10. ปัญหาทางด้านสมรรถนะเป็นปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยต่าง ๆ หลายปัจจัย นับตั้งแต่ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบายนั้น

11. ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมซึ่งหมายถึงความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบายแผนงาน หรือโครงการ ปัญหาในด้านการควบคุมจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

11.1 ความสามารถของหน่วยที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย

11.2 ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย

11.3 ความสามารถในการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานรวมหรือสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ

12. ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นไปอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น

13. ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อย ๆ หลาย ๆ ประการนับตั้งแต่

13.1 ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว

13.2 ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือ ฟังพา หรือทำความเข้าใจกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ

13.3 ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

14. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญเป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลาม ส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชนเป็นอาทิ ไม่ให้ความสนับสนุนทั้งในแง่ของทางการเงินทุนงบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้านตะถ่วงหรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุปการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัยการบูรณาการ การปฏิบัติและจิตสาธารณะร่วมกันจึงจะสามารถก่อให้เกิดประสิทธิผล

3. ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทบทวนตัวแบบการนำนโยบายจากทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ทางด้านไปปฏิบัติดังต่อไปนี้ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และนำเสนอตัวแบบที่เกิดจากการพัฒนาและตกลงใจจะใช้ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 7) จากบทความ เรื่อง “The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติและได้เสนอตัวแบบที่เรียกว่า A Model of the Policy Implementation Process ตัวแบบนี้ เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัย ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ปัจจัยหลัก คือ

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย
2. ทรัพยากรนโยบาย
3. การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ
4. หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการปฏิบัติ
5. สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
6. คุณสมบัติของบุคคลที่รับผิดชอบ

โดยลักษณะสำคัญของปัจจัยทั้ง 6 ประการ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ด้วยกัน จะมีผลกระทบต่อผลลัพธ์ของนโยบาย

ลักษณะสำคัญของปัจจัย 6 ประการ ประกอบด้วย ปัจจัย 6 ประการที่ Van Meter and Van Horn กล่าวว่า มีความสำคัญต่อผลลัพธ์ของนโยบายมีลักษณะสำคัญโดยทั่วไป ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของนโยบาย

ในการศึกษาว่าปัจจัยอะไรมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของนโยบายที่เกิดขึ้น สิ่งแรกที่ต้องทำคือ การแยกแยะให้ชัดเจนว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายมีอะไรบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ใช้ประเมินความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการเปลี่ยนแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ จึงทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นกรอบกำหนดแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ วัตถุประสงค์เป็นส่วนขยายเป้าหมายรวมของ

นโยบายไม่ชัดเจนยิ่งขึ้นทำให้เป้าหมายมีลักษณะเป็นรูปธรรมง่ายต่อการจินตนาการและเข้าใจ ในหลายกรณีวัตถุประสงค์เขียนไว้ชัดเจนและง่ายต่อการวัดการที่จะแน่ใจว่านโยบายนี้สามารถนำไปปฏิบัติแล้วได้ผลหรือไม่นั้นต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะสร้างงานได้จำนวนเท่าไร ประเภทใดบ้าง เป็นผู้หญิงกี่คน ผู้ชายกี่คน อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปการแยกแยะวัตถุประสงค์ของนโยบายให้ชัดเจนเป็นเรื่องที่ทำได้ค่อนข้างยาก ทั้งนี้เนื่องจากธรรมชาติอันไม่ชัดเจนของนโยบายหลักมีขอบเขตกว้างขวาง มีเป้าหมายคลุมเครือและบางครั้งยังขัดกันเอง จึงทำให้การแยกแยะวัตถุประสงค์ของนโยบายออกมาให้ชัดเจนจึงเป็นเรื่องยาก สิ่งที่ทำได้คือ การศึกษาตัวนโยบายโดยเฉพาะส่วนที่มีการบันทึกไว้เป็นตัวอักษรแล้วนำมาตีความอีกทีหนึ่งว่า วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายนั้นคืออะไร

2. ทรัพยากรนโยบาย

นโยบายต้องมีวัตถุประสงค์และมาตรฐานที่กำหนดไว้ชัดเจนอาจจะต้องมีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติทรัพยากรนโยบายมันหมายรวมถึงงบประมาณและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นอื่นที่将成为ตัวเร่งให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเปลี่ยนแปลงนโยบายโดยทั่วไปทรัพยากรที่มีเป็นปัญหาคืองบประมาณหลายครั้งงบประมาณอาจไม่เพียงพอหรือในกรณีที่มีเพียงพอแต่การเบิกจ่ายมากล่าช้าเสียเวลาปัญหางบประมาณจึงเป็นปัญหาสำคัญของการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ

ทรัพยากร หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่องค์การหรือหน่วยงานมีอยู่หรือจัดหาเพื่อใช้ในการดำเนินงานทางการบริหาร โดยทรัพยากร แบ่งเป็น 4 ประเภทใหญ่หรือเรียกว่า 4 M'S

1. คน (Man) คือ ทรัพยากรบุคคลทั้งหมดที่อยู่ในหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นบุคคลระดับบริหารหรือระดับปฏิบัติการ

2. เงินทุน (money or Capital) คือ เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินกิจการ

3. วัสดุอุปกรณ์ (Material) คือ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น เครื่องจักร วัตถุดิบ วัสดุใช้สอยต่าง ๆ รวมทั้งอาคารและที่ดิน

4. การจัดการ (Management) คือ วิธีการหรือกระบวนการนำเอาปัจจัยทั้งสามประการข้างต้นมาดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3. การสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์การต่าง ๆ

ในการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีข้อมูลและข่าวสารที่ตรงกันในเรื่องของวัตถุประสงค์และนโยบาย ดังนั้น การสื่อสารระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับองค์การ หรือหน่วยงานต่าง ๆ เว้นวรรคที่รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย และระหว่างองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ ด้วยกันนั้น มีความสำคัญมาก การสื่อสารต้องถูกต้องรวดเร็ว และต่อเนื่องซึ่งจะต้องไม่มีการปิดบังข่าวสารระหว่างกันนอกจากนั้นภายในหน่วยงานเดียวกัน การสื่อสารก็จะต้องมีประสิทธิภาพด้วย

4. คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ

ปัจจัยหลายหลายประการมีผลกระทบต่อ การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ ในจำนวน ปัจจัยเหล่านี้ที่สำคัญเว้นวรรคได้แก่

1. จำนวนบุคลากรและความสามารถของบุคลากรในหน่วยงานที่รับผิดชอบ
 2. ระดับของการควบคุมตามลำดับชั้นบังคับบัญชาหน่วยงานต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน
 ที่รับผิดชอบ

3. ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น ความสนับสนุนที่ได้รับจาก ฝ่ายบริหารหรือและฝ่ายนิติบัญญัติ

4. ความสำคัญของหน่วยงานรับผิดชอบ

5. ระดับการสื่อสารแบบเปิดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยรวมถึงการติดต่ออย่างเสรี ระหว่างบุคลากรระดับเดียวกันและต่างระดับกันและบุคลากรกับบุคคลภายนอกหน่วยงาน

6. สายสัมพันธ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบมีกับ ผู้กำหนดนโยบายในระดับต่าง ๆ

5. สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

ผลกระทบของสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่มีต่อนโยบายต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ นักวิชาการในด้านต่าง ๆ สนใจโดย Van Meter and Van Horn เสนอว่า คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามที่ควร พิจารณาคำตอบให้ได้เมื่อต้องการให้การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติบรรลุผล คือ

1. ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในเขตพื้นที่ที่นโยบายไปดำเนินการนั้นเพียงพอหรือไม่ ที่จะช่วยผลักดันให้การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติบรรลุผล

2. การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติจะก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้างต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่สำคัญ ๆ ในเขตพื้นที่ดำเนินการนั้น

3. ประชาชนในเขตพื้นที่ดำเนินการมีความเห็นอย่างไรบ้างต่อการแปลงนโยบายไปสู่ ภาคปฏิบัติ ความเห็นดังกล่าวจริงจังแค่ไหน อย่างไร

4. ผู้นำต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ดำเนินการเห็นด้วยหรือคัดค้านการแปลงนโยบายไปสู่ ภาคปฏิบัติ

5. กลุ่มผลประโยชน์ ๆ มีการเคลื่อนไหวเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านนโยบายนี้หรือไม่ อย่างไร

6. คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

ปัญหาที่พบบ่อย คือ การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ ข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ จำนวนบุคลากร รวมทั้งหน่วยงานมักไม่ค่อยขาดแคลน แต่ในบางจุดของหน่วยงานเท่านั้น ที่มีปัญหาเรื่องกำลังคน ทั้งนี้ สาเหตุ

สำคัญคือการกระจายตัวของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ มักไม่สมดุลและไม่สอดคล้องกับลักษณะความจำเป็นของแต่ละงานในหน่วยงาน นอกจากนี้ปัญหาเรื่องปริมาณแล้วคุณภาพของบุคลากรก็เป็นปัญหาความสำคัญหลายครั้งบุคลากรที่มีอยู่ขาดความรู้ ความชำนาญในงาน ต้องฝึกฝน อบรม ให้คล่องแคล่วซึ่งต้องใช้เวลา และหลายครั้งเมื่อมีทักษะที่เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ได้แล้วก็อาจย้ายงานหรือลาออกไปก็มี การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในงานก่อให้เกิดความล่าช้า และความผิดพลาดซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างมาก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่อง “ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและใกล้เคียงกัน คือ

นันทพงศ์ อินทอง และ วรเดช จันทรร (2561, หน้า 3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการและประเมินนโยบายตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการละเมิดงานภาพยนตร์ไปปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงนโยบายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบว่า เทคโนโลยีที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การป้องกันปราบปรามมีความยากลำบาก และการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หลังจากมีการประกาศใช้ พรบ. ลิขสิทธิ์นี้ การละเมิดลิขสิทธิ์ งานภาพยนตร์ เป็นปรากฏการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ยังไม่มีวิธีการศึกษาในการหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน ถึงแม้จะมีการจับกุม ดำเนินคดี หรือการยอมความ แต่ผู้ละเมิดยังมีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้นำของรัฐไม่ให้ความสำคัญต่อการละเมิดลิขสิทธิ์เท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสื่อสาร การสั่งการในระดับมหภาค และการดำเนินการในระดับจุลภาค โดยเป็นเพียงดำเนินการตามผลของการกระทำผิดเท่านั้น ไม่มีการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดความร่วมมือที่จะไม่ละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ ข้อค้นพบสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ คือ ทฤษฎีทางหลักนิติศาสตร์กับทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ มีความไม่สอดคล้องกันภายใต้การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะ ด้านมหภาค ผู้นำรัฐควรสื่อสารประชาสัมพันธ์ไปยังประชาชนให้เกิดวัฒนธรรมและค่านิยมในการให้ความร่วมมือที่จะไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ รัฐควรกำหนดอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิดเพื่อการแก้ไขปัญหา ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์แก่เจ้าหน้าที่รัฐ ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ ด้านจุลภาค ในหน่วยปฏิบัติงานควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนทราบถึงความผิดจากการละเมิดลิขสิทธิ์ และในกระบวนการการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สิทธิเดช บุญพรม (2560, หน้า 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานีที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญารวมทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านตำรวจผู้รับใช้ชุมชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

จันทร์จิรา วีระยุทธวิไล (2544, หน้า 1-2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นคอมแพ็คดิสก์ (Compact Disc) ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ด้านเพลงและภาพยนตร์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยนี้ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) ลักษณะพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นซีดีของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร 2) ทักษะคติต่อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร 3) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ กับพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นซีดีของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร และ 4) ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อแผ่นซีดีของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อและไม่ซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในลักษณะประชากรเดียวกัน ได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุ 21-25 ปี กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มคนทำงาน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 25,000 บาท มีพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าไม่ซื้อสูงกว่ากลุ่มอื่นในลักษณะประชากรเดียว ซึ่งปัจจัยหรือเหตุผลหลักที่ทำให้เลือกซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ อันดับ 1 ที่มีผู้เลือกมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีราคาถูก อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อันได้แก่ การที่แผ่นซีดีนั้นมีเรื่องหรือเพลงให้เลือกตามต้องการ และการหาซื้อแผ่นซีดีได้ง่าย และอันดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่ม โดยการเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพราะได้รับคำแนะนำให้ซื้อจากญาติหรือเพื่อน สำหรับประเภทของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ซื้อมากที่สุด ได้แก่ แผ่นวีดีโอ รองลงมาคือ แผ่นวีดีเพลง MP3 และแผ่นซีดีเพลง ตามลำดับ ในส่วนของทัศนคติที่มีต่อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมที่เป็นกลาง รองลงมาคือ ทัศนคติเชิงลบ และทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ และเมื่อศึกษาทัศนคติเฉพาะด้าน อันได้แก่ ทัศนคติต่อการซื้อ ทัศนคติต่อการผลิตและขาย และทัศนคติต่อคุณภาพและ

ราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็นกลางมากที่สุดเช่นเดียวกับทัศนคติโดยรวม แต่หากพิจารณาระหว่างทัศนคติเชิงบวกและทัศนคติเชิงลบแล้ว สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงลบต่อการซื้อแผ่นวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ การผลิตและการขายแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าทัศนคติเชิงบวก แต่สำหรับทัศนคติต่อคุณภาพและราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์นั้น กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในเชิงบวกมากกว่าทัศนคติเชิงลบ ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทัศนคติต่อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลือกซื้อแผ่นซีดี ลักษณะทางประชากร คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลือกซื้อแผ่นซีดี ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่ม และปัจจัยด้านคุณสมบัติของแผ่นซีดี ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลือกซื้อแผ่นซีดีในส่วนของปริมาณการซื้อแผ่นซีดี

จิราภรณ์ ชัยโสทธิ (2554, หน้า 3-4) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค กลยุทธ์การตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ในธุรกิจซีดีเพลงไทยถูกลิขสิทธิ์ : กรณีศึกษา บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อทำการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อซีดีเพลงไทยสากลถูกลิขสิทธิ์ของบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) 2) เพื่อทำการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ในธุรกิจซีดีเพลงไทยถูกลิขสิทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) เนื่องจากเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามา การพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้บริโภคสามารถหาช่องทางอื่นในการบริโภคงานของทางค่ายเพลงได้อย่างไม่เสียเงินได้มากขึ้น 2) จากปัญหาในข้อแรก การก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้มีผลงานเพลงผิดลิขสิทธิ์ออกมา ซึ่งหาตัวนักโทษได้ง่ายมากขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากกว่า ทำให้ยอดขายของซีดีถูกลิขสิทธิ์ลดลง และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านของพฤติกรรมการซื้อซีดี รวมถึงพฤติกรรมการฟังเพลงของคนเปลี่ยนไป เนื่องจากอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตมากขึ้น

ณัฐนันท์ ทองทรัพย์ (2558, หน้า 38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สาเหตุการละเมิดลิขสิทธิ์ซีดี ศึกษากรณีกลุ่มผู้ขายในจังหวัดพิษณุโลก กฎหมายลิขสิทธิ์ได้ให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์แก่ผู้สร้างสรรค์ โดยมีเจตนารมณ์ในการตอบแทนผู้สร้างสรรค์ งานประเภทต่าง ๆ จากการที่บุคคลเหล่านั้นได้ใช้สติปัญญา แรงงาน ทักษะ ความอดุสาหะและกำลังทรัพย์ในการสร้างสรรค์งาน ซึ่งกฎหมายได้ให้สิทธิแต่ผู้เดียวแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ อันได้แก่ผู้สร้างสรรค์ และบุคคลที่ได้รับลิขสิทธิ์ไม่ว่าในทางใดในการกระทำซ้ำหรือดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น และอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการดังกล่าว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ มิฉะนั้นถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยการที่กฎหมายให้สิทธิแต่ผู้เดียว บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการละเมิดลิขสิทธิ์ซีดี โดยพบว่า สาเหตุสำคัญของการละเมิดลิขสิทธิ์ซีดี พบว่า 1) ด้านราคา ซีดีแผ่นแท้มีราคาสูง เนื่องจากมีค่าต้นทุนการผลิตที่สูง 2) ด้านประเภทและจำนวนเพลง พบว่า แผ่นซีดีปลอมสามารถบรรจุเพลงลงได้มากกว่าแผ่นแท้ 3) ด้านลักษณะเพลง พบว่าสามารถเลือกเพลงได้ตามที่ชอบ และชอบเปลี่ยนแนว ฟังเพลงตามสมัยนิยม ตามลำดับ

ณัฐกิตติ์ เพ็งมีศรี และ นิตนา ฐานิตธนกร (2554, หน้า 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพลงลิขสิทธิ์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพลงลิขสิทธิ์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทัศนคติด้านความเข้าใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพลงลิขสิทธิ์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยทัศนคติด้านความรู้สึกตามลำดับ ส่วนปัจจัยทัศนคติด้านพฤติกรรม ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพลงลิขสิทธิ์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

สมยศ ทองน้อย และ ไกรชิต สุตเมือง (2556, หน้า 446) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการศึกษาปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการกับการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ กับการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ ผลการวิจัยและทดสอบตามสมมุติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ อาชีพ รายได้ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านเพศ การศึกษา สถานภาพที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ ปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการประกอบด้วย โฆษณาประชาสัมพันธ์ โปรโมชั่น กระบวนการขาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ในด้านภาพลักษณ์สินค้า (Brand Image) และความไว้วางใจ (Trust) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้านความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Royalty) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์

สุมาลี เล็กประยูร (2553, หน้า 206) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและคุณค่าแห่งแบรนด์ พบว่า ปัญหาสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะเป็สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์หรือสินค้าเลียนแบบ เป็นปัญหาที่มีการขยายตัวอย่างมากในหลายปีที่ผ่านมาโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย รวมถึงประเทศไทยที่สามารถพบเห็นสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาวางจำหน่ายอยู่ทั่วไป การเติบโตของตลาดดังกล่าวมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็ผลตอบแทน และกำไรอย่างมหาศาลที่ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายจะได้รับ ช่องว่างทางกฎหมาย และปัจจัยสำคัญที่สุดคือ กระแสความนิยมจากผู้บริโภคสำหรับเหตุผลที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าเลียนแบบนั้นเนื่องจากความต้องการคุณค่าของตราสินค้าที่เป็นของแท้ศักดิ์ศรีผลประโยชน์ด้านภาพลักษณ์ และการบริโภคเพื่อสถานภาพทางสังคม ซึ่งเป็นความต้องการด้านคุณค่าทางจิตใจมากกว่าลักษณะทางกายภาพของสินค้า แต่เนื่องจากผู้บริโภคไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินในราคาสูงจึงมีความคิดว่า ด้วยราคาที่ต่ำกว่าของสินค้าเลียนแบบทำให้คุ้มค่าที่จะซื้อ ดังนั้นผู้ประกอบการตราสินค้าที่เป็นของแท้จะต้อง

พยายามสร้างคุณค่าตราสินค้า เพื่อให้ผู้บริโภครับรู้คุณภาพที่เหนือกว่า หรือมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นเจ้าของตราสินค้าที่เป็นของแท้ ขณะเดียวกันการสร้างคุณค่าตราสินค้าในจิตใจของผู้บริโภคจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้บริโภคเกิดความภักดีต่อตราสินค้า และมีความตั้งใจซื้อสินค้าที่เป็นของแท้มากขึ้น

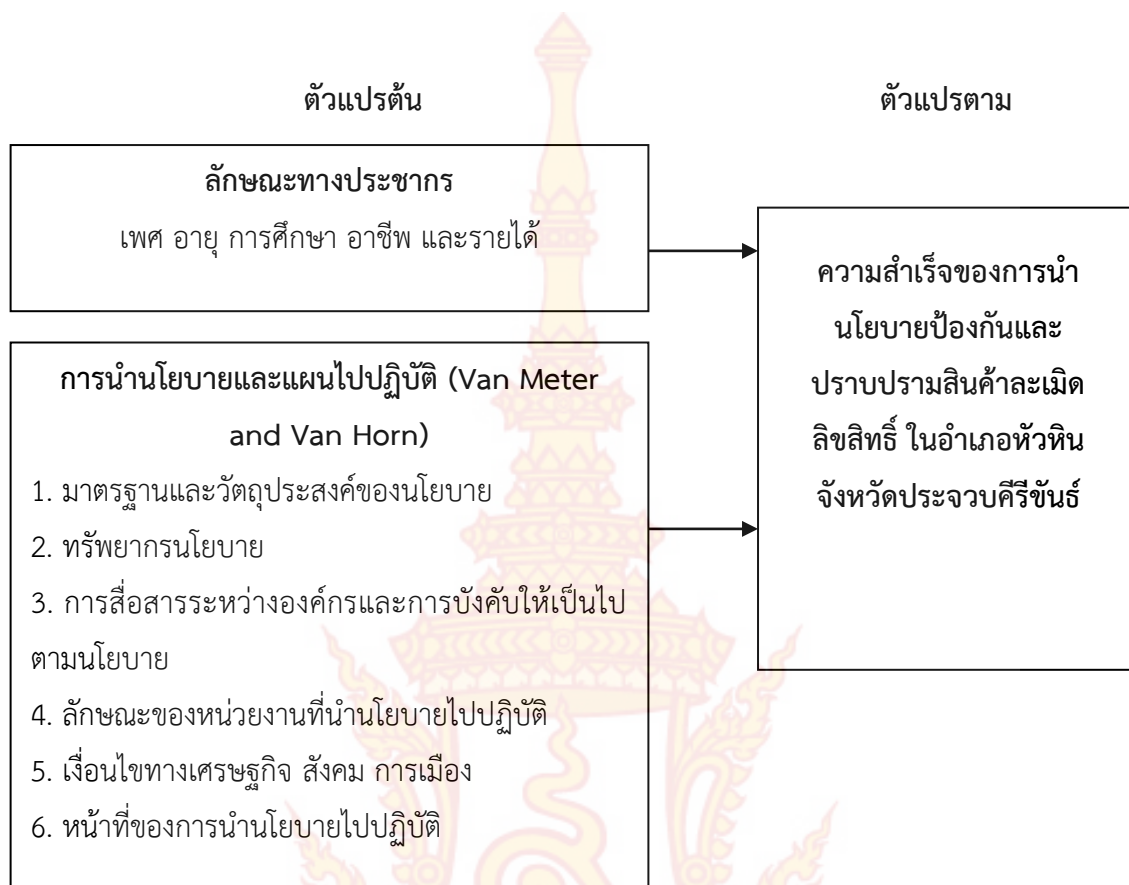
ศิขรี เนตรสว่าง และสุจิตา ประเสริฐ (2556, หน้า 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เส้นทางการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเส้นทางเข้าสู่อาชีพค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ลักษณะการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์และ 2) ศึกษาแรงจูงใจในการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ ทศนคติและผลกระทบจากการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) เส้นทางเข้าสู่อาชีพการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์มาจากการได้รับคำแนะนำจากญาติเพื่อน และบุคคลต่าง ๆ และเข้าสู่อาชีพการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยตนเอง ลักษณะการค้ำมีสองประเภท คือ มีสถานที่จำหน่ายที่แน่นอนและการค้าทางออนไลน์โดยขายแข่งกับสินค้าที่ถูกกฎหมายประเภทอื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจับกุม ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์พบว่าปัญหาเกิดจากกฎหมายลิขสิทธิ์หรือตัวแทนผู้ถือลิขสิทธิ์สังคมและจริยธรรม 2) แรงจูงใจในการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์พบว่า มาจากค่าตอบแทนและผลกำไรที่สูงต้องการนำรายได้ไปช่วยเหลือครอบครัวต้องการมีอิสระในการทำงาน และต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเองและผลกระทบจากการค้าผ่านภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์คือการยอมรับของสังคมต่อครอบครัวและชีวิตความเป็นอยู่ที่พุ่มเฟิย

วิภาวดี อวยพร (2560, หน้า 1-2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ซอฟต์แวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้ซอฟต์แวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ทั้งด้านทฤษฎี และแนวคิด รวมถึงงานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางและกรอบในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานซอฟต์แวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศไทย โดยปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางจัดหา ปัจจัยด้านความสะดวก ปัจจัยด้านจิตวิทยาและจริยธรรม ปัจจัยด้านความรู้กฎหมายและกลไกการบังคับใช้กฎหมาย และปัจจัยด้านความตระหนักรู้ในเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมทั้งปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ รายได้ เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านซอฟต์แวร์เพื่อนำผลของการวิจัยไปพัฒนากลยุทธ์และโมเดลธุรกิจทางด้านซอฟต์แวร์ในประเทศไทยตลอดจนให้ภาครัฐสามารถนำไปวางแผนทางด้านนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมธุรกิจซอฟต์แวร์ ในประเทศไทย ซึ่งมีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่านแบบสอบถามและได้รับข้อมูลแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 400 ชุด จากนั้นนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ซอฟต์แวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศไทย มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตวิทยา และจริยธรรม และ ปัจจัยด้านราคา ในส่วนของ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านรายได้ พบว่ารายได้ที่แตกต่างกันนั้นไม่ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมการละเมิดลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ในประเทศไทย

มรกต จันทรสนธิสกุล (2552, หน้า 4-5) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ในอำเภอเมืองลำปาง การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ในอำเภอเมืองลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนมากมีอายุระหว่าง 20-30 ปี อาชีพพนักงานหรือนักศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ยานพาหนะที่ใช้เป็นประจำ คือ รถจักรยานยนต์ องค์ประกอบของทศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่าการซื้อซีดีเพลงลิขสิทธิ์จะช่วยให้ศิลปินมีกำลังใจในการผลิตผลงานเพลงมากที่สุด คิดว่าตนสามารถจำแนกความแตกต่างได้ชัดเจนในระดับมาก ระหว่างซีดีเพลงลิขสิทธิ์และซีดีเพลงละเมิดลิขสิทธิ์ โดยสังเกตความแตกต่างจากบรรจุภัณฑ์ (ซีดีเพลงลิขสิทธิ์มีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม) มากที่สุด รองลงมาคือ ร้านจำหน่าย (ซีดีเพลงลิขสิทธิ์มีจำหน่ายในร้านจำหน่ายที่มีความน่าเชื่อถือ) และราคา (ซีดีเพลงลิขสิทธิ์มีราคาแพง) ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเข้าใจถูกต้องว่าร้านจำหน่ายซีดีเพลงลิขสิทธิ์จำเป็นต้องมีใบอนุญาตจำหน่ายจากกระทรวงพาณิชย์ องค์ประกอบของทศนคติด้านความรู้สึกพึงพอใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อซีดีเพลงลิขสิทธิ์มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใจมาก โดยมีความพึงพอใจในระดับ "มาก" ต่อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ ในปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การจัดจำหน่าย และพึงพอใจในระดับ "ปานกลาง" ต่อปัจจัยด้านราคาและการส่งเสริมการตลาด องค์ประกอบของทศนคติด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากซื้อทั้งซีดีเพลงลิขสิทธิ์และซีดีเพลงละเมิดลิขสิทธิ์ ปัจจัยอันดับแรกในการเลือกซื้อซีดีเพลงลิขสิทธิ์คือ เป็นอัลบั้มของศิลปินที่ชื่นชอบ ซื้อจากแผงจำหน่ายซีดีเพลงลิขสิทธิ์ในห้างสรรพสินค้า ส่วนมากไม่มีร้านที่ซื้อเป็นประจำ ซื้อในช่วงที่มีซีดีเพลงที่สนใจเริ่มวางจำหน่าย ซื้อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ประเภทเพลงไทยสากล โดยระบุว่าราคาต่อแผ่นของซีดีเพลงลิขสิทธิ์ที่เหมาะสม คือช่วงราคา 71-100 บาท และหากมีรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะซื้อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ปริมาณเท่าเดิม โดยจะเลือกซื้อเฉพาะอัลบั้มของศิลปินที่ชื่นชอบ

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.4 สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานทางสถิติสำหรับการวิจัยปริมาณ ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ

H_0 : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

H_A : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง
สมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ

H_0 : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันจากทัศนคติของผู้กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

H_A : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันจากทัศนคติของผู้กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

สมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ .05

H_A : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ .05

สมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ไม่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

H_A : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 แนวทางที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเชิงปริมาณโดยการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบและสรุปต่าง ๆ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสนับสนุนข้อค้นพบเชิงปริมาณและทำการเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติรวมถึงการคาดการณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะใช้ผลการศึกษาเชิงปริมาณของการนำไปปฏิบัติแล้วนำมาสังเคราะห์เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามผู้เชี่ยวชาญและประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกประชาชนในพื้นที่หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีจำนวนประชากรในพื้นที่ประมาณ 65,000 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) (สรชัย พิศาลบุตร, 2544, หน้า 106) เพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \text{แทนขนาดประชากรกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{แทนขนาดประชากรในพื้นที่อำเภอหัวหิน} \\ e &= \text{แทนความคลาดเคลื่อน กำหนดให้เท่ากับ 0.05} \\ \text{สูตร } n &= \frac{N}{1+N(e)^2} \\ n &= \frac{65,000}{1+65,000(0.05)^2} \\ n &= \frac{65,000}{1+162.50} \\ n &= \frac{65,000}{163.50} \end{aligned}$$

$$n = 397.55$$

$$n \approx 398$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 398 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจวรรณกรรมซึ่งเป็นแนวคิด และทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้น ว่าในการวัดปัจจัยในเชิงทฤษฎีวัดกันอย่างไร มีมิติการวัดอย่างไรโดยเฉพาะในแต่ละตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีที่บทวรรณกรรมไว้

2) นำองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มากำหนดคำนิยาม ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ทั้งการนิยามที่ใช้ในกรณีโนทัศน์ (Conceptual definition) และนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational definition) จากนั้นจึงนำคำนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรกำหนดตัวชี้วัดโดยให้ความสำคัญกับความตรงเชิงเนื้อหาที่ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการให้ได้มากที่สุด ในการนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table specification) ขึ้นเพื่อกำหนด เนื้อหาข้อความ (item) ตัวชี้วัดและระดับการวัดในแต่ละตัวแปร

3) จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อความ (item) แต่ละข้อความจากตารางกำหนดดัชนีตัวแปรมาสร้างเป็นข้อคำถาม โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบแบบช่วงโดยมี 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด หรือเห็นด้วยอย่างยิ่งมาก หรือเห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วยหรือน้อย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือน้อยที่สุด ในคำตอบที่เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือมากที่สุด จะได้คะแนน 5 คะแนน ส่วนคำตอบว่ามากหรือเห็นด้วยจะได้คะแนน 4 คะแนน ในคำตอบปานกลางจะได้คะแนน 3 คะแนน ส่วนคำตอบไม่เห็นด้วยหรือน้อย จะได้คะแนน 2 คะแนน และคำตอบที่น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้คะแนน 1 คะแนน แบบสอบถามจะประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 จะเป็นความสำเร็จของการนำไปปฏิบัติ ส่วนที่ 3 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำไปปฏิบัติ

4) การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity test) ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาข้อคำถาม กับเนื้อหาข้อความในตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table of Specification) และคำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้ผ่านการทบทวนวรรณกรรมในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแล้วว่ามีตรงกัน จากนั้นเพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงบริบทที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้น ไปพิจารณาร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อทำการปรับข้อความบางส่วนเรียบร้อยแล้ว จึงนำเครื่องมือไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และทำการปรับจนเกิดความเหมาะสมแล้ว จึงนำไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงต่อไป

5) การหาความเที่ยง (Reliability Test) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการข้างต้น แล้วไปทดสอบกับประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหิน จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหา

ความเที่ยง (Alpha Coefficient test) ตามวิธีของ Cronbach

3.3.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์ห้ำงเคราะห์และบูรณาการข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ทบทวนแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยเชิงปริมาณขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยจะดำเนินการ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1) การตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

การนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ กลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษาจริง จำนวน 30 คน ณ พื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนำ แบบสอบถามวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบัก ได้ค่า ความเชื่อมั่น 0.95 โดยประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

2) การแปลความหมาย

การแปลผลคะแนนส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการน่านโยบายป้องกัน และปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยแบ่งช่วง คะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา และใช้วิธีหาความกว้างอันตรภาคชั้น

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) การเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักซึ่งแบ่ง โครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2) เกณฑ์การให้คะแนนของคำถาม

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ช่วงคะแนน 4.21 – 5.00	คะแนนที่ตั้งไว้ 5
เห็นด้วย	ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20	คะแนนที่ตั้งไว้ 4
ปานกลาง	ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40	คะแนนที่ตั้งไว้ 3
ไม่เห็นด้วย	ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60	คะแนนที่ตั้งไว้ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80	คะแนนที่ตั้งไว้ 1

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากข้อมูลปฐมภูมิประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

จากลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามโดย ONE WAY ANOVA และ T test

3. การวิเคราะห์ด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะใช้ Pearson

4. การวิเคราะห์ความสามารถอภิปรายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติใช้สถิติ Correlation

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ ส่วนที่รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามประชาชนในพื้นที่หัวหินจำนวน 398 คน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ

ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อพรรณนาคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลกับความเหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร (Multivariate analysis)

วิเคราะห์เปรียบเทียบนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามโดย ONE WAY ANOVA และ T test

วิเคราะห์ความสามารถอภิปรายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติใช้สถิติ Correlation

วิเคราะห์ด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะใช้ Pearson

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์งานวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็นประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหิน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และนำเสนอโดยการบรรยายเชิงพรรณนา การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ศึกษา

จากผลการศึกษาในการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง การสร้างแบบสอบถามร่วมกับการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีแล้วนำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงและความตรงจนได้ผลที่ต้องการ จากนั้นจึงทำการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 65,000 คน จึงไปแจกแบบสอบถาม คิดเป็นกลุ่มตัวอย่าง 398 คน มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	133	33.4
หญิง	265	66.6
รวม	398	100.0
อายุ		
18-24 ปี	70	17.6
25-35 ปี	160	40.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
36-45 ปี	95	23.9
46 ปีขึ้นไป	73	18.3
รวม	398	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	86	21.6
ม.6/ปวช.	95	23.9
ปวส./อนุปริญญา	78	19.6
ปริญญาตรี	107	26.9
สูงกว่าปริญญาตรี	32	8.0
รวม	398	100.0
อาชีพ		
เกษตรกรรวม	94	23.6
รับจ้าง	136	34.2
รับราชการ	97	24.4
ผู้ประกอบการวิสาหกิจ	60	15.1
อื่น ๆ	11	2.8
รวม	398	100.0
รายได้		
5,000-10,000 บาท	109	27.4
10,001-15,000 บาท	139	34.9
15,001-20,000 บาท	112	28.1
มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป	38	9.5
รวม	398	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากรด้านเพศ พบว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.6 เพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ลักษณะประชากรด้านอายุ 25-35 ปี จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.2 อายุ 36-45 ปี จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.3 และอายุ 18-24 ปี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 ลักษณะ

ประชากรด้านระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.9 ม.6/ปวช. จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 ประถมศึกษา จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.6 ปวส./อนุปริญญาตรี จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ลักษณะประชากรด้านอาชีพ อาชีพรับจ้าง จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.2 อาชีพรับราชการ จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 อาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 อาชีพผู้ประกอบการวิสาหกิจ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.1 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.8 ลักษณะประชากรด้านรายได้ รายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.9 รายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.1 รายได้ 5,000-10,000 บาท จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.4 รายได้มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติใน
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและ ปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อ ความสำเร็จ	ลำดับ ที่
1. คุณภาพของสินค้าลิขสิทธิ์	3.83	.874	มาก	2
2. คุณภาพการให้บริการของผู้ผลิต	3.81	.888	มาก	4
3. ความพอใจในคุณภาพสินค้าลิขสิทธิ์	3.40	1.033	ปานกลาง	8
4. ความพอใจในการบริการของผู้ผลิต	3.79	.937	มาก	6
5. ความคุ้มค่าของการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์	3.83	.874	มาก	3
6. ความคาดหวังในคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ใน การผลิตสินค้าลิขสิทธิ์	3.81	.888	มาก	5
7. การควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้า	3.40	1.033	ปานกลาง	9
8. ความคาดหวังในคุณภาพสินค้าหลังการซื้อสินค้า	3.77	.955	มาก	7
9. การบริการหลังการขาย	3.89	.557	มาก	1
รวม	3.73	.432	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 โดยมีความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ การบริการหลังการขาย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 คุณภาพของสินค้าลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ความคุ้มค่าของการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 คุณภาพการให้บริการ

ของผู้ผลิต ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ความคาดหวังในคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้าลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ความพอใจในการบริการของผู้ผลิต ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.79 ความคาดหวังในคุณภาพสินค้า หลังการซื้อสินค้า ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.77 ความพอใจในคุณภาพสินค้าลิขสิทธิ์ และการควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับที่
1. ความรู้ความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาลที่ป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์	3.67	1.016	มาก	4
2. ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์	3.82	.907	มาก	2
3. ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์	3.70	.923	มาก	3
4. คาดหวังว่ารัฐบาลจะสามารถดำเนินการให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์	3.47	1.044	ปานกลาง	5
5. นโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีประโยชน์ต่อผู้ผลิตสินค้า	3.89	.935	มาก	1
รวม	3.71	.418	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 ส่วนลำดับปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ประกอบด้วย นโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีประโยชน์ต่อผู้ผลิตสินค้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.82 ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 ความรู้ความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาลที่ป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 และคาดหวังว่ารัฐบาลจะสามารถดำเนินการให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.47 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย

ด้านทรัพยากรของนโยบาย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อ ความสำเร็จ	ลำดับ ที่
1. ตัวแทนจำหน่ายมีความรู้ความสามารถในเรื่อง สินค้าลิขสิทธิ์	3.83	.868	มาก	1
2. หน่วยงานสามารถติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกในการติดต่อซื้อขายกับตัวแทนจำหน่าย	3.68	.958	มาก	4
3. ผู้ผลิตมีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการดำเนินงาน	3.54	1.010	มาก	5
4. ความราบรื่นของการประสานงานระหว่างผู้ผลิต กับผู้บริโภค	3.83	.932	มาก	2
5. ภาพรวมของการปฏิบัติงานของผู้ผลิต	3.69	.845	มาก	3
รวม	3.71	.450	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 ส่วนลำดับปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย ประกอบด้วย ตัวแทนจำหน่ายมีความรู้ความสามารถในเรื่องสินค้าลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ความราบรื่นของการประสานงานระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ภาพรวมของการปฏิบัติงานของผู้ผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.69 หน่วยงานสามารถติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกในการติดต่อซื้อขายกับตัวแทนจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.68 และผู้ผลิตมีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ

ด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่าง องค์กรต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อ ความสำเร็จ	ลำดับ ที่
1. ความสะดวกของการติดต่อประสานงานระหว่าง ตัวแทนจำหน่ายกับผู้บริโภค	3.76	1.004	มาก	3
2. ความสะดวกของการติดต่อกับผู้ผลิต	3.78	1.008	มาก	2
3. ตัวแทนจำหน่ายสามารถติดต่อกับผู้ผลิตได้ในกรณีที่เกิด ปัญหา	3.61	.932	มาก	5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่าง องค์กรต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อ ความสำเร็จ	ลำดับ ที่
4. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคได้	3.68	1.019	มาก	4
5. ความพร้อมของตัวแทนจำหน่ายในการติดต่อ ประสานงาน	3.79	.985	มาก	1
รวม	3.73	.474	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 ส่วนลำดับปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ ประกอบด้วย ความพร้อมของตัวแทนจำหน่ายในการติดต่อประสานงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.79 ความสะดวกของการติดต่อกับผู้ผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 ความสะดวกของการติดต่อประสานงานระหว่างตัวแทนจำหน่ายกับผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.68 และตัวแทนจำหน่ายสามารถติดต่อผู้ผลิตได้ในกรณีที่เกิดปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไป ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อ ความสำเร็จ	ลำดับ ที่
1. ร้านค้าในพื้นที่อำเภอหัวหินทุกร้านขายสินค้าลิขสิทธิ์	3.80	.923	มาก	2
2. ตัวแทนจำหน่ายสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคได้	3.73	.849	มาก	4
3. ตัวแทนจำหน่ายให้บริการข่าวสารข้อมูลผู้บริโภคใน การตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ	3.80	1.018	มาก	3
4. ความสามารถของตัวแทนจำหน่ายในการ ดำเนินการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภค	3.81	1.000	มาก	1

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับที่
5. ตัวแทนจำหน่ายสามารถประสานการปฏิบัติในการช่วยเหลือผู้บริโภคได้ในกรณีที่เกิดปัญหา	3.64	.916	มาก	5
รวม	3.76	.466	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 ส่วนลำดับปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยความสามารถของตัวแทนจำหน่ายในการดำเนินการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ร้านค้าในพื้นที่อำเภอหัวหินทุกร้านขายสินค้าลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 ตัวแทนจำหน่ายให้บริการข่าวสารข้อมูลผู้บริโภคในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 ตัวแทนจำหน่ายสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 และตัวแทนจำหน่ายสามารถประสานการปฏิบัติในการช่วยเหลือผู้บริโภคได้ในกรณีที่เกิดปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับที่
1. สถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง	3.57	1.028	มาก	4
2. การแทรกแซงการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ รัฐมนตรี นักการเมืองท้องถิ่น และผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	3.85	.920	มาก	1
3. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนั้น	3.49	1.054	ปานกลาง	5
4. ความพร้อมของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์	3.70	.986	มาก	3
5. มุมมองของสังคมไทยต่อนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ	3.71	.814	มาก	2
รวม	3.66	.422	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 ส่วนลำดับปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย การแทรกแซงการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ รัฐมนตรีว่าการเมืองท้องถิ่น และผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 มุมมองของสังคมไทยต่อนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 ความพร้อมของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 สถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.57 และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น

ด้านความมุ่งมั่น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับที่
1. วิสัยทัศน์ของตัวแทนจำหน่าย	3.88	1.072	มาก	1
2. การสร้างแรงบันดาลใจ	3.60	1.000	มาก	5
3. การสร้างทีมงาน	3.70	.998	มาก	4
4. การกระจายอำนาจ	3.87	.873	มาก	2
5. การพัฒนาทีมงาน	3.78	.923	มาก	3
รวม	3.77	.457	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ปรากฏว่า ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.77 ส่วนลำดับปัจจัยด้านหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของตัวแทนจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 การกระจายอำนาจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 การพัฒนาทีมงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 การสร้างทีมงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 และการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.60 ตามลำดับ

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

H_A : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

4.2.1 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านเพศ จากตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะประชากรด้านเพศ

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ชาย	133	3.82	.390
	หญิง	265	3.68	.445

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย มีแนวโน้มที่จะมีความเห็นว่ามีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติที่ 3.82 คะแนน ขณะที่เพศหญิงอยู่ที่ 3.68 คะแนน

ตารางที่ 4.10 Independent Sample T Test

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for equality of Means				
	F	Sig.	T	df	Sig 2 tail	Mean difference	Standard error difference
ความแปรปรวนเท่ากัน	1.727	.190	2.97	369	.003	.135	.045
ความแปรปรวนไม่เท่ากัน			3.10	296.65	.002	.135	.044

จากตารางที่ 4.10 สำหรับการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นว่ามีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติของเพศชายและเพศหญิง พบว่าค่า P Value เท่ากับ .190 หมายความว่า ยอมรับสมมติฐานศูนย์ ที่ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน โดยค่า P Value มีค่า .003 น้อยกว่าค่า 0.5 จึงปฏิเสธ สมมติฐานศูนย์ และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของเพศชายหญิงมีความแตกต่างกัน

4.2.2 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านอายุ จากตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ANOVA

	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.440	3	.480	2.61	.051
ภายในกลุ่ม	72.57	394	.184		
รวม	74.01	397			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า มีค่า P Value ที่น้อยกว่า P Value .05 แสดงว่ามีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่อย่างน้อยหนึ่งคู่จึงทำการทดสอบรายคู่ ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ
จำแนกตามลักษณะประชากรด้านอายุ

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean difference I-J	Std error	Sig
18-24 ปี	25-35 ปี	.02873	.06150	.641
	36-45 ปี	.11362	.06760	.094
	46 ปีขึ้นไป	.07696	.07696	.284
25-35 ปี	18-24 ปี	.02873	.06150	.641
	36-45 ปี	.14235*	.05559	.011
	46 ปีขึ้นไป	.10570	.06062	.082
36-45 ปี	18-24 ปี	.11362	.06760	.094
	25-35 ปี	.14235*	.05559	.011
	46 ปีขึ้นไป	.03665	.06680	.584
46 ปีขึ้นไป	18-24 ปี	.07696	.07179	.284
	25-35 ปี	.10570	.06062	.082
	36-45 ปี	.03665	.06680	.584

The mean difference is significant at the 0.05 level.

จากตารางที่ 4.12 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจำแนกตามอายุ โดยมีกลุ่มอายุที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 คู่คือ กลุ่มอายุ 25-35 ปี กับกลุ่มอายุ 36-45 ปี

4.2.3 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษา จากตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ANOVA

	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.597	4	.399	2.167	.072
ภายในกลุ่ม	72.41	393	.184		
รวม	74.01	397			

จากตารางที่ 4.13 พบว่า มีค่า P Value ที่น้อยกว่า P Value .05 แสดงว่ามีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติอยู่อย่างน้อยหนึ่งคู่จึงทำการทดสอบรายคู่ ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษา

(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean difference I-J	Std error	Sig
ประถมศึกษา	ม.6/ปวช.	.09000	.06389	.160
	ปวส./อนุปริญญาตรี	.04978	.06712	.459
	ปริญญาตรี	.17468*	.06217	.005
	สูงกว่าปริญญาตรี	.10837	.08888	.223
ม.6/ปวช.	ประถมศึกษา	.09000	.06389	.160
	ปวส./อนุปริญญาตรี	.04022	.06559	.540
	ปริญญาตรี	.08468	.06051	.162

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean difference I-J	Std error	Sig
	สูงกว่าปริญญาตรี	.01837	.08774	.834
ปวส./อนุปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.04978	.06712	.459
	ม.6/ปวช.	.04022	.06559	.540
	ปริญญาตรี	.12490	.06391	.051
	สูงกว่าปริญญาตรี	.05859	.09011	.516
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.17468*	.06217	.005
	ม.6/ปวช.	.08468	.06051	.162
	ปวส./อนุปริญญาตรี	.12490	.06391	.051
	สูงกว่าปริญญาตรี	.06631	.08649	.444
สูงกว่าปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.10837	.08888	.223
	ม.6/ปวช.	.01837	.08774	.834
	ปวส./อนุปริญญาตรี	.05859	.09011	.516
	ปริญญาตรี	.06631	.08649	.444

The mean difference is significant at the 0.05 level.

จากตารางที่ 4.14 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยมีกลุ่มระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 คู่คือ กลุ่มประถมศึกษา กับกลุ่มปริญญาตรี

4.2.4 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านอาชีพ จากตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ANOVA

	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.380	4	.095	.507	.731
ภายในกลุ่ม	73.63	393	.187		
รวม	47.01	397			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า มีค่า P Value ที่มากกว่า P Value .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

4.2.5 การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านรายได้ จากตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ANOVA

	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.056	3	.019	.099	.961
ภายในกลุ่ม	73.95	394	.188		
รวม	74.01	397			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า มีค่า P Value ที่มากกว่า P Value .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

การทดสอบสมมติฐานที่ 2

H_0 : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันจากทัศนคติของผู้กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

H_A : ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันจากทัศนคติของผู้กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

ผลการศึกษา ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันจากทัศนะของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามประชากรตามผลการศึกษาจากตารางที่ระบุ

4.2.6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยใช้สถิติ Pearson Bivariate ผู้วิจัยขอแสดงสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

A : ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

B : ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

C : ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย

D : ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ

E : ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

F : ปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

G : ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น

ตารางที่ 4.17 Pearson correlation Sig 2 tail

	A	B	C	D	E	F	G
A	1	.062	.115*	.154**	.077	.035	.057
		.214	.022	.002	.123	.480	.261
B	.062	1	.573**	.112*	.099*	.079	.022
	.214		.000	.025	.049	.115	.655
C	.115*	.573**	1	.024	.030	.113*	.080
	.022	.000		.630	.552	.025	.109
D	.154**	.112*	.024	1	.213**	.249**	.230**
	.002	.025	.630		.000	.000	.000
E	.077	.099*	.030	.213**	1	.137**	.125*
	.123	.049	.552	.000		.006	.013
F	.035	.079	.113*	.249**	.137**	1	.245**
	.480	.115	.025	.000	.006		.000
G	.057	.022	.080	.230**	.125*	.245**	1
	.261	.655	.109	.000	.013	.000	

จากผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Pearson correlation (วิจัยนำมาสร้างตารางความสัมพันธ์ดังตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ตารางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสัมพันธ์
	ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
	ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมากอย่างมีนัยสำคัญ
	ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมากอย่างมีนัยสำคัญ
	ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
	ปัจจัยด้านเงื่อนไขของสภาวทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
	ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

จากตารางที่ 4.18 ทำให้ทราบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับปัจจัยมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับต่ำมาก และระดับต่ำ ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก เนื่องจากประชาชนส่วนมากไม่ให้ข้อมูลที่เป็ความจริงหรือไม่ยอมรับความจริงที่ยังซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์
- 2) ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้ายังขาดความรู้ในเรื่องของสินค้าลิขสิทธิ์จึงไม่สามารถตอบคำถามหรืออำนวยความสะดวกให้กับผู้บริโภคได้เท่าที่ควร
- 3) ปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก เนื่องจากเมื่อเกิดปัญหาผู้บริโภคไม่สามารถติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าไม่สามารถติดต่อประสานงานกับผู้ผลิตสินค้าได้
- 4) ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ เนื่องจากร้านค้าในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังมีการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์อยู่บ้าง

5) ปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ เนื่องจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการเงินจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถซื้อสินค้าลิขสิทธิ์ได้

6) ปัจจัยด้านความมุ่งมั่น มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่ได้กำหนด หรือ เน้นย้ำเรื่องลิขสิทธิ์มากนัก

การทดสอบสมมติฐานที่ 3

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ .05

H_A : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ .05

จากตารางผลการทดสอบยืนยันว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก ระดับความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับต่ำมากจนถึงระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

4.2.7 การศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
Multi Regression ผู้วิจัยขอแสดงสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

sumA : ผลรวมด้านความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

sumB : ผลรวมปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

sumC : ผลรวมปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย

sumD : ผลรวมปัจจัยด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ

sumE : ผลรวมปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

sumF : ผลรวมปัจจัยด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

sumG : ผลรวมปัจจัยด้านความมุ่งมั่น

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการการศึกษานโยบายการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Model	Variable entered	Variable removed	Method
1	รายได้, อาชีพ, sumE, ระดับการศึกษา, เพศ, sumC, sumG, sumD, sumF, sumB		

A : Dependent Variable : sumA

B : All requested variables entered

จากตารางมีตัวแปรตามได้แก่ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแปรต้นที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ประกอบด้วยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรของนโยบาย การสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไข ของสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เพื่อทำการศึกษาผลปรากฏว่าได้สมการดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 Model of summary

Model	R	R square	Adjusted R square	Std.Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.456 ^b	.208	.114	.42437	1.444

A : Predictors : (Constant), รายได้, ระดับการศึกษา, sumB, เพศ, sumF, อาชีพ, sumG, sumE, sumD, sumC

B : Dependent Variable : sumA

จากตารางที่ 4.20 Model of summary แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ มีอำนาจการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 20.8 ส่วนที่เหลือเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ

ตารางที่ 4.21 ANOVA

Model	Sum of square	df	Mean square	F	Sig
1 Regression	1.206	10	.121	1.130	.355 ^c
Residual	6.618	62	.107		
Total	7.824	72			

C: Predictors: (Constant), รายได้, เพศ, sumC, sumF, อาชีพ, sumE, ระดับการศึกษา, sumG, sumD, sumB

จากตารางที่ 4.21 พบว่า มีค่า P Value ที่มากกว่า P Value .05 แสดงว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 Coefficients

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig
	B	Std. Error	Beta		
sum B	.096	.148	.107	.647	.520
sum C	-.034	.155	-.038	-.221	.826
sum D	-.038	.091	-.060	-.416	.679
sum E	.046	.088	.066	.524	.602
sum F	.016	.131	.019	.121	.904
sum G	.000	.117	.000	-.001	.999

จากตารางผู้วิจัยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้
สมการจะได้แก่

$$A = .107B - .038C - .060D + .066E + .019F + .000G$$

จากสมการความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับรายได้ประจำเดือนของผู้สนใจ (กลุ่มตัวอย่าง) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานที่

นำนโยบายไปปฏิบัติ แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทรัพยากรของนโยบาย การสื่อสารและการนำไปปฏิบัติ ระหว่างองค์กรต่าง ๆ

การทดสอบสมมติฐานที่ 4

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ไม่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

H_A : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

จากตารางพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ มีอำนาจการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 20.8 ส่วนที่เหลือเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และการพยากรณ์ความสำเร็จระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในพื้นที่หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีจำนวนประชากรในพื้นที่ประมาณ 48,918 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 398 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษาจริง จำนวน 30 คน ณ พื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนำแบบสอบถามวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95 โดยประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามประชาชนในพื้นที่หัวหินจำนวน 398 คน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์เปรียบเทียบการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดย ONE WAY ANOVA และ T test และวิเคราะห์ด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติ จะใช้ Pearson

5.1.3 สรุปผลการศึกษาวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาข้อมูล เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 265 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.6 เพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ลักษณะประชากร ด้านอายุ 25-35 ปี จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.2 อายุ 36-45 ปี จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.3 และอายุ 18-24 ปี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 ลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.9 ม.6/ปวช. จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 ประถมศึกษา จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.6 ปวส./อนุปริญญาตรี จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 ราย และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ลักษณะประชากรด้านอาชีพ อาชีพรับจ้าง จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.2 อาชีพรับราชการ จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 อาชีพเกษตรกร จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 อาชีพผู้ประกอบการ วิชาชีพ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.1 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.8 ลักษณะ ประชากรด้านรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.9 รายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.1 รายได้ 5,000-10,000 บาท จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.4 รายได้มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

2) ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาความสำเร็จของการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 โดยมีความสำเร็จในการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติ ตามลำดับ ได้แก่ การบริการ หลังการขาย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 คุณภาพของสินค้าลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ความคุ้มค่าของการซื้อสินค้า ลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 คุณภาพการให้บริการของผู้ผลิต ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ความคาดหวังในคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้าลิขสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ความพอใจในการบริการของผู้ผลิต ค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 3.79 ความคาดหวังในคุณภาพสินค้าหลังการซื้อสินค้า ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.77 ความพอใจในคุณภาพสินค้า ลิขสิทธิ์ และการควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.40

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการดำเนินงานป้องกันและปราบปราม สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาเปรียบเทียบ ความสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความ

คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านเพศ พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของเพศชาย และหญิงมีความแตกต่างกัน การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจำแนกตามอายุ โดยมีกลุ่มอายุที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 คู่คือ กลุ่มอายุ 25-35 ปี กับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจำแนกตามระดับการศึกษา โดยมีกลุ่มระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 คู่คือ กลุ่มประถมศึกษา กับกลุ่มปริญญาตรี การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านอาชีพ พบว่า ไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ การศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรด้านรายได้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และการพยากรณ์ความสำเร็จระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ มีอำนาจการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 20.8 ส่วนที่เหลือเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติได้ น้อยกว่าร้อยละ 30

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพงษ์ อินทอง และ วรเดช จันทรร (2561, หน้า 3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายตามพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการ และประเมินนโยบายตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการละเมิดงานภาพยนตร์ไปปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงนโยบายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า เทคโนโลยีที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การป้องกันปราบปรามมีความยากลำบาก และการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หลังจากมีการประกาศใช้ พรบ. ลิขสิทธิ์นี้ การละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ เป็นปรากฏการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ยังไม่มีวิธีการศึกษาในการหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน ถึงแม้จะมีการ จับกุม ดำเนินคดี หรือการยอมความ แต่ผู้ละเมิดยังมีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้นำของรัฐไม่ให้ความสำคัญ ต่อการละเมิดลิขสิทธิ์เท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสื่อสาร การสั่งการในระดับมหภาค และการดำเนินการ ในระดับจุลภาค โดยเป็นเพียงดำเนินการตามผลของการกระทำความผิดเท่านั้น ไม่มีการณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนเกิดความร่วมมือที่จะไม่ละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ ข้อค้นพบสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ คือ ทฤษฎีทางหลักนิติศาสตร์กับทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ มีความไม่สอดคล้องกันภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะ ด้านมหภาค ผู้นำรัฐควรสื่อสารประชาสัมพันธ์ไปยังประชาชนให้เกิดวัฒนธรรม และค่านิยมในการให้ความร่วมมือที่จะไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ รัฐควรกำหนดอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสม กับลักษณะของการกระทำความผิดเพื่อการแก้ไข้ปัญหา ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายลิขสิทธิ์แก่เจ้าหน้าที่รัฐ ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ ด้านจุลภาค ใน หน่วยปฏิบัติงานควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนทราบถึงความผิดจากการละเมิดลิขสิทธิ์ และในกระบวนการ การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2.2 ด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิเดช บุญพรม (2560, หน้า 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานีที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้า ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญารวมทุกด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านตำรวจผู้รับใช้ชุมชน มีความคิดเห็น

อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

5.2.3 จากสมมติฐานที่ว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามประชากร ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามประชากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจิรา วีระยุทธวิไล (2544, หน้า 1-2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นคอมแพ็คดิสก์ (Compact Disc) ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ด้านเพลงและภาพยนตร์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อและไม่ซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในลักษณะประชากรเดียวกัน ได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุ 21-25 ปี กลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มคนทำงาน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 25,000 บาท มีพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าไม่ซื้อสูงกว่ากลุ่มอื่นในลักษณะประชากรเดียว ซึ่งปัจจัยหรือเหตุผลหลักที่ทำให้เลือกซื้อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ อันดับ 1 ที่มีผู้เลือกมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีราคาถูก อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ อันได้แก่ การที่แผ่นซีดีนั้นมีเรื่องหรือเพลงให้เลือกตามต้องการ และการหาซื้อซีดีได้ง่าย และอันดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่ม โดยการเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพราะได้รับคำแนะนำให้ซื้อจากญาติหรือเพื่อน สำหรับประเภทของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ซื้อมากที่สุด ได้แก่ แผ่นวีดีโอ รองลงมาคือ แผ่นวีดีเพลง MP3 และแผ่นซีดีเพลง ตามลำดับ ในส่วนของทัศนคติที่มีต่อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมที่เป็นกลาง รองลงมาคือ ทัศนคติเชิงลบ และทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ และเมื่อศึกษาทัศนคติเฉพาะด้านอันได้แก่ ทัศนคติต่อการซื้อ ทัศนคติต่อการผลิตและขาย และทัศนคติต่อคุณภาพและราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็นกลางมากที่สุดเช่นเดียวกับทัศนคติโดยรวม แต่หากพิจารณาระหว่างทัศนคติเชิงบวกและทัศนคติเชิงลบแล้ว สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงลบต่อการซื้อแผ่นวีดีละเมิดลิขสิทธิ์ การผลิตและการขายแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าทัศนคติเชิงบวก แต่สำหรับทัศนคติต่อคุณภาพและราคาของแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์นั้น กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในเชิงบวกมากกว่าทัศนคติเชิงลบ ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทัศนคติต่อแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อซีดี ลักษณะทางประชากร คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อซีดี ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่ม และปัจจัยด้านคุณสมบัติของแผ่นซีดี ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นซีดีในส่วนของปริมาณการซื้อแผ่นซีดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านลิขสิทธิ์ เช่น กรมทรัพย์สินทางปัญญา และเจ้าของลิขสิทธิ์เพลง ควรจัดการประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ และความรู้เรื่องสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้ประกอบการ รวมไปถึงประชาชนทั่วไปที่สนใจหรือสถานประกอบการอื่นที่มีการเผยแพร่ลิขสิทธิ์ เพื่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติว่าป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้ชัดเจนและเกิดเป็นรูปธรรมและควรให้ภาคประชาชนสามารถมีบทบาทในการกำหนด และตรวจสอบนโยบายและการนำไปปฏิบัติ

3) ควรมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการดำเนินคดีเกี่ยวกับการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้รับมอบอำนาจ ควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายลิขสิทธิ์ เพื่อลดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และมุมมองที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ระบุขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่นกลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มเจ้าของผลงานลิขสิทธิ์ โดยเน้นไปในประเด็นการป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

2) ประเด็นที่ใช้ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเจาะลึกลงในประเด็นปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์ หรืองานอันมีลิขสิทธิ์อื่น ๆ อาทิ ปัญหาจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเจาะลึกลงในประเด็นการละเมิดลิขสิทธิ์กับความเหมาะสมของโทษทางอาญา

บรรณานุกรม

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์. (2537). *พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537*. นนทบุรี: กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์.
- กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. (2561). ประจวบคีรีขันธ์-ปอศ. จับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ย่านตลาดดั่งเมืองหัวหิน. เข้าถึงได้จาก: <http://new.ch3thailand.com/local/65052>, 1 กันยายน 2562.
- จันทร์จิรา วีระยุทธวิไล. (2544). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกซื้อแผ่นคอมแพ็คดิสก์ (Compact Disc) ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ด้านเพลงและภาพยนตร์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จิราภรณ์ ชัยโสทธิ. (2554). *การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค กลยุทธ์ตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ในธุรกิจซีดีเพลงไทยถูกลิขสิทธิ์ : กรณีศึกษา บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, กรุงเทพมหานคร.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2553). *ลักษณะของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2545 ข). *ลักษณะของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา : พื้นฐานความรู้ทั่วไป ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า เซมิคอนดักเตอร์ชิป พันธุ์พืชใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- ณัฐกิตติ์ เพ็งมีศรี และ นิตนา ฐานิตธนกร. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพลงลิขสิทธิ์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร*. การวิจัยรายวิชา 761427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, เพชรบุรี.
- ณัฐนันท์ ทองทรัพย์. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2558). *สาเหตุการละเมิดลิขสิทธิ์ซีดี ศึกษากรณีกลุ่มผู้ขายในจังหวัดพิษณุโลก*. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(2).
- ธัชชัย ศุภผลศิริ. (2544). *กฎหมายลิขสิทธิ์พร้อมด้วยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- ธัชชัย ศุภผลศิริ. (2537). *กฎหมายลิขสิทธิ์พร้อมด้วยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์. (2555). *นโยบายสาธารณะ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: คณิงนิจการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

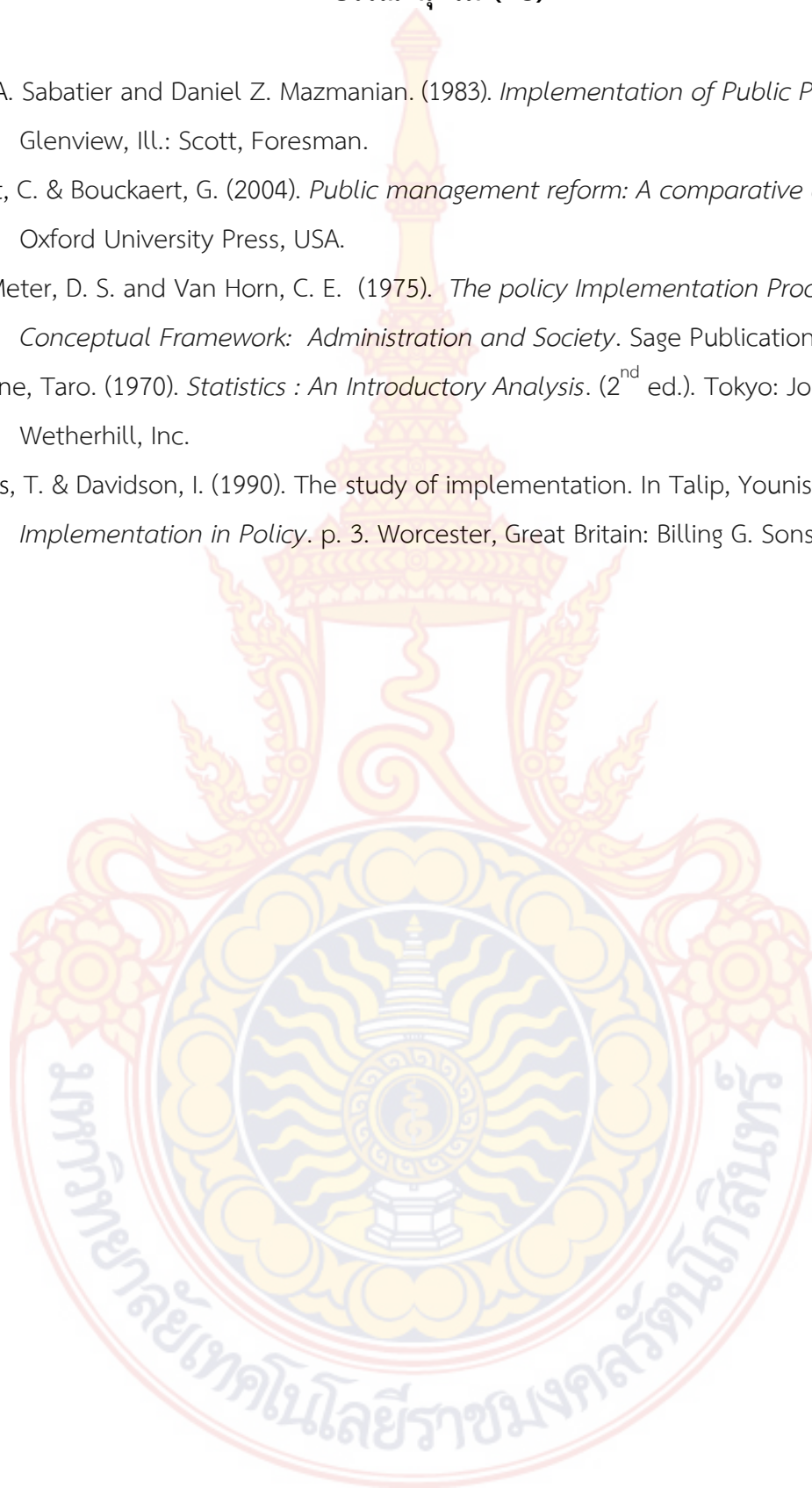
- นันทพงศ์ อินทอง และ วรเดช จันทรศร. (2561). *การประเมินนโยบายตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยชินวัตร, ปทุมธานี.
- บริษัท Siam Intelligence Unit. (2554). *นโยบายสาธารณะที่ควรจะเป็น*. เข้าถึงได้จาก: [http://www.siamintelligence.com/public-policy making](http://www.siamintelligence.com/public-policy-making), 14 มีนาคม 2559.
- ปัจฉิมา ธนสันต์. (กรกฎาคม-กันยายน 2555). เปิดใจ ภูมิ สาระผลรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กับนโยบายป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา. *วารสารทรัพย์สินทางปัญญา*, 8(3).
- พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. (2542). *กฎหมายและจริยธรรมสื่อสารมวลชน*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: อักษราการพิมพ์.
- ภัทรานิษฐ์ จิตสารวย. (2560). *เบื้องหลังไทยติดอันดับโลก ละเมิดลิขสิทธิ์ฯ ปี 2560*. เข้าถึงได้จาก: <https://www.tcijthai.com/news/2017/30/scoop/7116>, 1 กันยายน 2562.
- มยุรี อนุมานราชธน. (2556). *นโยบายสาธารณะ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.
- มรกต จันท์สนธิสกุล. (2552). *ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อซีดีเพลงลิขสิทธิ์ในอำเภอเมืองลำปาง*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วรเดช จันทรศร. (2551). *จากนโยบายสู่การปฏิบัติ: องค์ความรู้ ตัวแบบทางทฤษฎีและการประเมินความสำเร็จความล้มเหลว*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- วรเดช จันทรศร. (2550). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สมาคมนักวิจัย มหาวิทยาลัยไทย.
- วัชรพงษ์ พรสกุลศักดิ์. (2553). *การละเมิดลิขสิทธิ์ของการให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต*. การค้นคว้าอิสระปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- วิภาวดี อวยพร. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ซอฟต์แวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในประเทศไทย*. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ศิขรี เนตรสว่าง และสุจิตา ประเสริฐ. (2556). *เส้นทางการค้าแผ่นภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์*. *วารสารเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย*, 20.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย. (2561). *อำเภอหัวหิน*. เข้าถึงได้จาก: <http://prachuapkhirikhan.kapook.com/อำเภอหัวหิน>, 1 กันยายน 2562.
- ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญาโลก (Global Intellectual Property Centre) หรือ GIPC แห่งหอการค้าสหรัฐอเมริกา. (2560). *รายงานดัชนีทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ (International Intellectual Property Index-IIPI) ประจำปี 2560*. เข้าถึงได้จาก: http://www.theglobalipcenter.com/wp-content/uploads/2017/02/GIPC_IP_Index_2017_Report.pdf, 1 กันยายน 2562.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2552). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- สมยศ ทองน้อย และ ไกรชิต สุตเมือง. (เมษายน-มิถุนายน 2556). ปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อแผ่นเพลงที่มีลิขสิทธิ์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารการตลาดและการสื่อสาร*, 1(2).
- สรชัย พิศาลบุตร. (2544). *วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.
- สิทธิเดช บุญพรหม. (2560). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดโรงเกลือนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อนโยบายด้านการปราบปรามสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี, ปทุมธานี.
- สุมาลี เล็กประยูร. (2553). *สินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและคุณค่าแห่งแบรนด์*. *วารสารนักบริหาร (มหาวิทยาลัยกรุงเทพ)*, 30(3), หน้า 206-213.
- อานนท์ วิมานรัตน์. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อซีดี ละเมิดพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ กรณีศึกษา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี*. ภาคนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพมหานคร.
- Cronbach, Lee Joseph. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Eugene Bardach. (2001). *Getting Agencies to Work Together: The Theory and Practice of Managerial Craftsmanship*. (1st ed.). Washington, DC: Brookings Institution Press.
- _____ (1980). Implementation Studies and the study of Implements. *American Policy Science Association*, 32(2), pp. 92-107.
- Mountjoy, R. S. & O'Toole, L. J. (1979). Interorganizational policy implementation: A theoretical perspective. *Journal Public Administration Review*, 44(6), pp. 491-503.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Paul A. Sabatier and Daniel Z. Mazmanian. (1983). *Implementation of Public Policy*. Glenview, Ill.: Scott, Foresman.
- Pollitt, C. & Bouckaert, G. (2004). *Public management reform: A comparative analysis*. Oxford University Press, USA.
- Van Meter, D. S. and Van Horn, C. E. (1975). *The policy Implementation Process: A Conceptual Framework: Administration and Society*. Sage Publication, Inc.
- Yamane, Taro. (1970). *Statistics : An Introductory Analysis*. (2nd ed.). Tokyo: John Wetherhill, Inc.
- Younis, T. & Davidson, I. (1990). The study of implementation. In Talip, Younis (Ed.). *Implementation in Policy*. p. 3. Worcester, Great Britain: Billing G. Sons Ltd.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง : กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามดังกล่าว ซึ่งการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีการตัดสินว่าผิดหรือถูก ขอให้กรอกข้อมูลทั้งหมดตามความจริง โดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ อายุ 18-24 ปี อายุ 25-35 ปี
 อายุ 36-45 ปี อายุ 46 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา ประถมศึกษา ม.6 /ปวช.
 ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง รับราชการ
 ผู้ประกอบการวิสาหกิจ อื่นๆ
5. รายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ					
1.1 คุณภาพของสินค้าลิขสิทธิ์					
1.2 คุณภาพการให้บริการของผู้ผลิต					
1.3 ความพอใจในคุณภาพสินค้าลิขสิทธิ์					
1.4 ความพอใจในการบริการของผู้ผลิต					
1.5 ความคุ้มค่าของการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์					
1.6 ความคาดหวังในคุณภาพของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้าลิขสิทธิ์					
1.7 การควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้า					
1.8 ความคาดหวังในคุณภาพสินค้าหลังการ ซื้อสินค้า					
1.9 การบริการหลังการขาย					
2. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
2.1 ความรู้ความเข้าใจในนโยบายของ รัฐบาลที่ป้องกันและปราบปรามสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์					
2.2 ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงาน ป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์					
2.3 ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการ ป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์					
2.4 คาดหวังว่ารัฐบาลจะสามารถ ดำเนินการให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์					
2.5 นโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์มีประโยชน์ต่อผู้ผลิตสินค้า					
3. ด้านทรัพยากรของนโยบาย					
3.1 ตัวแทนจำหน่ายมีความรู้ความสามารถ ในเรื่องสินค้าลิขสิทธิ์					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
3.2 หน่วยงานสามารถติดต่อประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการติดต่อซื้อ ขายกับตัวแทนจำหน่าย					
3.3 ผู้ผลิตมีความพร้อมทางด้านเงินทุนใน การดำเนินงาน					
3.4 ความราบรื่นของการประสานงาน ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค					
3.5 ภาพรวมของการปฏิบัติงานของผู้ผลิต					
4. ด้านการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติระหว่างองค์กรต่าง ๆ					
4.1 ความสะดวกของการติดต่อ ประสานงานระหว่างตัวแทนจำหน่ายกับ ผู้บริโภค					
4.2 ความสะดวกของการติดต่อกับผู้ผลิต					
4.3 ตัวแทนจำหน่ายสามารถติดต่อผู้ผลิตได้ ในกรณีที่เกิดปัญหา					
4.4 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับ ผู้บริโภคได้					
4.5 ความพร้อมของตัวแทนจำหน่ายในการ ติดต่อประสานงาน					
5. ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
5.1 ร้านค้าในพื้นที่อำเภอหัวหินทุกร้านขาย สินค้าลิขสิทธิ์					
5.2 ตัวแทนจำหน่ายสามารถให้ข้อมูล เกี่ยวกับสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคได้					
5.3 ตัวแทนจำหน่ายให้บริการข่าวสาร ข้อมูลผู้บริโภคในการตัดสินใจเข้าร่วม โครงการ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5.4 ความสามารถของตัวแทนจำหน่ายในการดำเนินการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์ให้กับผู้บริโภคร					
5.5 ตัวแทนจำหน่ายสามารถประสานการปฏิบัติในการช่วยเหลือผู้บริโภครได้ในกรณีที่เกิดปัญหา					
6. ด้านเงื่อนไข ของสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม					
6.1 สถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง					
6.2 การแทรกแซงการจำหน่ายสินค้าลิขสิทธิ์จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ รัฐมนตรี นักการเมืองท้องถิ่น และผู้มีอิทธิพลในพื้นที่					
6.3 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนั้น					
6.4 ความพร้อมของผู้บริโภครในการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์					
6.5 มุมมองของสังคมไทยต่อนโยบายป้องกันและปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปปฏิบัติ					
7. ด้านหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
7.1 วิสัยทัศน์ของตัวแทนจำหน่าย					
7.2 การสร้างแรงบันดาลใจ					
7.3 การสร้างทีมงาน					
7.4 การกระจายอำนาจ					
7.5 การพัฒนาทีมงาน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....
.....
ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านค่ะ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวกัญตพร มัจฉา
วัน เดือน ปีเกิด	11 ธันวาคม 2538
สถานที่เกิด	ปราณบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	675 หมู่ที่ 6 ตำบลปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77120
สถานที่ทำงาน	ออด ท่าทราย
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากร
ประสบการณ์ทำงาน	หัวหน้าแผนกและการเงิน บริษัทเมเจอร์ซีเนเพล็กซ์กรุ๊ป สาขามาร์เก็ตวิลเลจหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2561 - 2562	พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน
	บริษัท ไผวอท จำกัด

